

รายงานวิจัยเรื่อง

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์

**Problems and obstacles in studying of first year students, Faculty of
Law, Ratchphruek College**

โดย

นายสุวัทธิ ไกรสกุล

และ

นางสาวจุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน

รายงานวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์
ปีการศึกษา 2553

ชื่อโครงการวิจัย ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์

วิทยาลัยราชพฤกษ์

ชื่อผู้วิจัย

นายสุวัทธิ ไกรสกุล

นางสาวจุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน

บทคัดย่อ

วิทยาลัยราชพฤกษ์ได้เปิดสอนหลักสูตร นิติศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 แต่จากการสังเกตพบว่า ในแต่ละปีการศึกษา คณะนิติศาสตร์มีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลดลงจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่แรกเข้ามาในชั้นปีที่ 1 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราค่อนข้างมาก ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ โดยศึกษาปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในคณะนิติศาสตร์ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและนำไปใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

ข้อมูลที่ใช้ศึกษาได้จากแบบสอบถามนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ทั้งกลุ่มปกติและกลุ่มเสาร์อาทิตย์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ (ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

ผลการวิจัยว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะด้านตัวผู้สอนนอกจากผู้เรียนจะเข้าใจในหลักกฎหมายผู้สอนควรจะทำให้ความสำคัญกับการฝึกการเขียนตอบกฎหมายให้กับนักศึกษาด้วย เพื่อเป็นตัวชี้วัดของนักศึกษาส่วนสื่อประกอบการเรียนการสอนที่เป็นบทเรียนควรมีเนื้อหาที่กระชับรัดกุมเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระการอ่านหนังสือให้กับนักศึกษา นอกจากนี้ควรมีการเชิญวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในการศึกษากฎหมายมาพูดคุยถึงเทคนิคการเรียนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้น ผลักดันให้นักศึกษาได้นำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนกฎหมาย

Research project name: Problems and obstacles in studying of first year students,
Faculty of Law, Ratchphruek College

Researcher's name: Mr. Suwat Kaisakul
Miss Jutapron Kongrukkawin

ABSTRACT

Ratchphruek College, opened for teaching in the course of Bachelor of Law from the year 2007, but from observation, it was found that in each academic year, Faculty of Law has decreasing number of second year students to almost one half of students who at first time admitted in the first year; this is deemed as relatively high rate. Therefore, the research team emphasized studying about education problems and obstacles of first year students of Faculty of Law, Ratchphruek College. The researchers studied three factors, including students' personal factors, family factors and environment factors in Faculty of Law, in order to know the problems and use the information for solving problems for improving teaching and learning effectively and having the most appropriateness for students.

The information used in studying derived from questionnaires of 24 first year students in Faculty of Law, in normal group and Saturday and Sunday group, calculated to be 100 percent.

The researchers analyzed the information by using statistics, percentage, mean and standard deviation.

The research result found that personal factors of students were in moderate level; family factors were in moderate level and the environment factors were in high level.

The researchers had recommendations regarding instructors, other than the fact that students should understand principles of law, instructors should emphasize the importance of writing training for replying students about law, in order to be an indicator of students' knowledge about law. Regarding teaching and learning media in type of lessons, they should have precise and concise content, in order to alleviate students' burden of book reading. Furthermore,

resource persons who were successful in studying law should be invited to talk about teaching-learning technic, in order to stimulate students in adapting for studying law

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ผู้เขียนขอขอบคุณกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาได้สละเวลาในการอ่านและให้คำแนะนำด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ รศ. พินิจทิพย์มณี ที่รับเป็นที่ปรึกษาการจัดทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนขอขอบคุณอาจารย์ปรเมศวร์ ศิริรักษ์ คณบดีคณะนิติศาสตร์ อาจารย์ธรรมกิตติ์ ขวัญเกื้อ หัวหน้าสาขาวิชานิติศาสตร์ที่คอยให้คำชี้แนะด้านต่าง ๆ ในระหว่างทำวิจัยครั้งนี้ และอาจารย์คณะนิติศาสตร์ทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิจัยทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิจัยให้แก่ผู้เขียนเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนขอขอบคุณผู้เขียนหนังสือ ตำรา เอกสารต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการเรียบเรียงและเขียนวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้หากวิจัยเล่มนี้มีคุณประโยชน์อยู่บ้างไม่มากนักน้อย ข้าพเจ้าขอมอบความดีให้แก่ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และวางรากฐานชีวิตให้แก่ข้าพเจ้า แต่หากวิจัยเล่มนี้มีข้อบกพร่องประการใดผู้เขียนขอน้อมนับไว้แต่ผู้เดียว

สุวัตติ์ ไกรกุล

จุฬารัตน์ คงรักษ์กวิน

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ ชื่อสกุล นายสุวัฒน์ ไกรสกุล
- วัน เดือน ปี เกิด 14 ธันวาคม พ.ศ. 2522
- วุฒิการศึกษา สำเร็จปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมลำดับสอง)
จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปี พ.ศ.2544
สำเร็จการศึกษาเนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 60 จากสำนักอบรมศึกษากฎหมาย
แห่งเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. 2550
สำเร็จการศึกษาปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต ปี พ.ศ.2551
ประกาศนียบัตร วิชาว่าความ จากสภาทนายความ ปี พ.ศ.2550
- ประวัติการทำงาน เจ้าพนักงานคดี ประจำสำนักอำนวยการศาลจังหวัดชลบุรี
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ พ.ศ. 2552 ถึงปัจจุบัน
- ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวจุฑาภรณ์ คงรักย์กวิน
- วัน เดือน ปี เกิด 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2524
- วุฒิการศึกษา สำเร็จปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปี พ.ศ.2546
สำเร็จการศึกษาปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปี พ.ศ.2550
- ประวัติการทำงาน อาจารย์พิเศษคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พ.ศ. 2550 ถึง ปัจจุบัน
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ พ.ศ. 2551 ถึงปัจจุบัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญกราฟ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	2
1.4 ระเบียบและวิธีวิจัย.....	2
1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
1.7 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.8 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	5
2.2 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอน.....	16
2.3 การสอนที่มีประสิทธิภาพ.....	21
2.4 บรรยากาศการเรียนการสอน.....	23
2.5 เครื่องมืออุปกรณ์.....	24
2.6 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา.....	25
2.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา.....	30

(2)

บทที่ 3	ระเบียบและวิธีวิจัย.....	37
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2	ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า.....	38
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.4	การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4.1	ตอนที่ 1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบ แบบสอบถามจำแนกเพศ.....	41
4.2	ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ข้อมูลฐาน กับผลการเรียนของนักศึกษา.....	54
4.3	ตอนที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถามภาพรวม 3 ด้าน.....	55
4.4	ตอนที่ 4 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียน กับข้อคำถาม 3 ด้าน.....	58
4.5	ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนที่ให้ทางคณะช่วยเหลือ.....	106
บทที่ 5	สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
5.1	ตอนที่ 1 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
5.2	ตอนที่ 2 สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	108
5.3	ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหากับอุปสรรคการเรียนรายด้าน.....	108
5.4	ตอนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน จากตารางแสดงความถี่.....	109
5.5	ตอนที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาทั่วไป ที่อยากให้คณะพิจารณา.....	109
5.6	อภิปรายผล.....	110
5.7	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	110
5.8	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	111
	ภาคผนวก.....	112

บรรณานุกรม.....	118
ประวัติผู้วิจัย.....	122

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียน วิทยาลัย	41
2	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม โรงเรียนเดิมที่สังกัด	42
3	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชา ภาษาอังกฤษ	43
4	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชา คณิตศาสตร์	44
5	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	45
6	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่พักปัจจุบัน	46
7	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา	47
8	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ	48
9	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะ นิติศาสตร์	49
10	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความพึงพอใจกับ ผลการเรียนใน เทอมที่ผ่านมา	50
11	เกรดเฉลี่ย (GPA) ของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ปีการศึกษา 1/2554 จำนวน รวมทั้งสิ้น 24 คน	51
12	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับกฎหมาย	52
13	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลการเรียนวิชากฎหมายแพ่ง หลักทั่วไป	53
14	ผลการเรียนจำแนกตาม โรงเรียนเดิมที่สังกัด	54
15	ผลการเรียนจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	54
16	ผลการเรียนจำแนกตามการกู้เงินเรียนเพื่อการศึกษา	55
17	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถาม ภาพรวม 3 ด้าน และรายชื่อ จำนวน 47 ข้อคำถาม	56
18	ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในแต่ละด้าน โดย ตารางแสดงภาพรวมของความสัมพันธ์ กับผลการเรียน	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
62	ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 43 กับผลการเรียนที่ได้รับ	101
63	ความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 44 กับผลการเรียนที่ได้รับ	102
64	ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 45 กับผลการเรียนที่ได้รับ	103
65	ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 46 กับผลการเรียนที่ได้รับ	104
66	ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 47 กับผลการเรียนที่ได้รับ	105
67	ความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกรณีมีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษามี เหตุผลใดและต้องการให้คณะช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง	106
68	ค่าความถี่ เกี่ยวกับกรณีไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษาต้องการให้ทาง คณะช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง	106

สารบัญกราฟ

กราฟที่		หน้า
กราฟที่ 1	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ได้ก่อนเข้าเรียน วิทยาลัยราชพฤกษ์	41
กราฟที่ 2	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามโรงเรียนที่สังกัดเดิม	42
กราฟที่ 3	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ	43
กราฟที่ 4	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์	44
กราฟที่ 5	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	45
กราฟที่ 6	จำนวนนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยปัจจุบัน	46
กราฟที่ 7	จำนวนนักศึกษา จำแนกตามผู้กองทุนเพื่อการศึกษา	47
กราฟที่ 8	จำนวนนักศึกษา จำแนกตามแนวโน้มที่นักศึกษาคาดว่าจะย้ายคณะ	48
กราฟที่ 9	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์	49
กราฟที่ 10	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามภาพรวมความพึงพอใจในการเรียนที่ผ่านมาปี การศึกษา 1/2554	50
กราฟที่ 11	กราฟเกรดเฉลี่ย (GPA) ของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ปีการศึกษา 1/2554 จำนวนรวมทั้งสิ้น 24 คน	51
กราฟที่ 12	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย	52
กราฟที่ 13	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามผลการเรียน วิชากฎหมายแพ่ง หลักทั่วไป	53

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยราชพฤกษ์ ได้เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 โดยหลักสูตรดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตทางนิติศาสตร์ให้มีความรู้ความเข้าใจในทางกฎหมายทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพกฎหมายในสาขาต่าง ๆ ทั้งในหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร ประพฤติตนอยู่ในจริยสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น (คู่มือหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต หลักสูตร ปี พ.ศ. 2550 : 2)

จากการเก็บข้อมูลพบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ทั้งในภาคปกติ ภาคค่ำ และภาคเสาร์-อาทิตย์ ในแต่ละปีการศึกษาจะมีนักศึกษาประมาณ 80-100 คน แต่อย่างไรก็ตามจากการตรวจสอบจำนวนนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในคณะนิติศาสตร์ ในชั้นปีที่ 1 แล้วพบว่าในแต่ละปีการศึกษา มีจำนวนนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ลดลงค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวน ที่แรกเข้ามาในชั้นปีที่ 1 ดังนี้

ปีการศึกษา 2550 มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน ทั้งภาคปกติ ภาคค่ำ และภาคเสาร์-อาทิตย์ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 70 คน และเมื่อนักศึกษาขึ้นชั้นปีที่ 2 ปรากฏว่ามีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 40 คน ซึ่งลดลงจากเดิมประมาณ 30 คน

ปีการศึกษา 2551 มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน ทั้งภาคปกติ ภาคค่ำ และภาคเสาร์-อาทิตย์ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 100 คน แต่เมื่อนักศึกษาขึ้นชั้นปีที่ 2 ปรากฏว่ามีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 50 คน ซึ่งลดลงจากเดิมประมาณ 50 คน

ปีการศึกษา 2552 มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มค่ำ และกลุ่มเสาร์-อาทิตย์ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 95 คน แต่เมื่อนักศึกษาขึ้นชั้นปีที่ 2 ปรากฏว่ามีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 45 คน ซึ่งลดลงจากเดิมประมาณ 50 คน

จะเห็นได้ว่า ในแต่ละปีการศึกษาคณะนิติศาสตร์ มีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลดลงจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่แรกเข้ามาในชั้นปีที่ 1 ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ โดยศึกษาปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา เช่น นักศึกษาขาดความตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียน หน้าที่การทำงานที่ทำอยู่ หรือไม่สามารถสอบในวิชาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น ผู้ปกครองไม่สนับสนุนในการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หรือนักศึกษาต้องช่วยงานครอบครัวจนไม่สามารถเรียนให้เกิดประสบความสำเร็จได้ เป็นต้น ปัจจัยสุดท้ายในด้านสภาพแวดล้อมในคณะนิติศาสตร์ เช่น การคบเพื่อน หรือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา เป็นต้น ทำให้ทราบถึงปัญหาและนำไปใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรและสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ และศึกษาสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยราชพฤกษ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรและปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์

3. สมมติฐานการวิจัย

สภาพปัจจุบันของนักศึกษา สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางวิทยาลัย มีผลต่อการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์

4. ระเบียบและวิธีวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ทุกคน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

5. เครื่องมือในการวิจัย

5.1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และตำราวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ

5.2 สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ตัวนักศึกษา

สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว และสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัย

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3.1 นำแบบสอบถามแจกให้กับนักศึกษาในช่วงเดือนตุลาคม 2554 (หลังจากประกาศผลสอบในภาคเรียนที่ 1 /2554)

5.3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่ย้ายคณะในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ 2555

5.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งเสนอให้เห็นในลักษณะของ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

6.1 **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

6.2 **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการพัฒนาอุปสรรคในการเรียนโดยไม่ย่อท้อ และต้องการให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3 **การรับรู้ ประสิทธิภาพแห่งตน** หมายถึง การที่นักศึกษาตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการเรียนว่ามีความสามารถที่จะทำได้หรือไม่และสามารถทำได้ในระดับใด

6.4 **สภาพแวดล้อมในวิทยาลัย** หมายถึง ลักษณะและองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์

6.5 **พฤติกรรมการสอนของอาจารย์** หมายถึง วิธีการสอนของอาจารย์นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในคณะนิติศาสตร์ ในด้านวิธีการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน

6.6 **ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน** หมายถึง ลักษณะของผู้ที่เรียนอยู่กับนักศึกษาในชั้นเดียวกัน ในด้านการมีปฏิสัมพันธ์กัน การให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างกันทางด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ

7. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ในปีการศึกษา 2554 โดยศึกษาปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา เช่น นักศึกษาขาดความตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียน หน้าที่การทำงานที่ทำอยู่ หรือไม่สามารถสอบในวิชาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น ผู้ปกครองไม่สนับสนุนในการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หรือนักศึกษาต้องช่วยงานครอบครัว จนไม่สามารถเรียนให้เกิดประสบความสำเร็จได้ เป็นต้น และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในคณะนิติศาสตร์ เช่น การคบเพื่อน หรือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา เป็นต้น

8. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

8.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ที่ศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ทั้งหมด จำนวน 24 คน เนื่องจากผู้วิจัยต้องการศึกษาต่อเนื่องจนจบโครงการ

8.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ โรงเรียนสังกัดเดิม ที่พักอาศัยเดิม การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา และ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

9. ประโยชน์ของงานวิจัย

9.1 ทำให้ทราบสภาพปัจจุบันของนักศึกษา สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยราชพฤกษ์

9.2 ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์

9.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์มากที่สุด

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนรู้พื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎี เพื่อศึกษาพฤติกรรม และธรรมชาติการเรียนรู้ ความต้องการพื้นฐาน ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.1.1 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory)

อับราฮัม มาสโลว์ เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจที่รู้จัก และนำมาอ้างอิงมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง โดยมาสโลว์ระบุว่าบุคคลจะต้องมีความต้องการที่เรียงลำดับจากระดับพื้นฐานมากที่สุดไปยังระดับสูงสุด

ขอบข่ายของมาสโลว์ จะอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานรากฐานสามข้อ คือ

1. บุคคลคือ สิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการของบุคคลสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพวกเขาได้ ความต้องการที่ยังไม่ถูกตอบสนองเท่านั้นสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความต้องการที่ถูกตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจ

2. ความต้องการของบุคคลจะถูกเรียงลำดับความสำคัญ หรือเป็นลำดับขั้นจากความต้องการพื้นฐาน (เช่น อาหาร และที่อยู่อาศัย) ไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน (เช่น ความสำเร็จ)

3. บุคคลที่ก้าวไปสู่ความต้องการระดับต่อไปเมื่อความต้องการระดับต่ำลงมาได้ถูกตอบสนองอย่างดีแล้วเท่านั้น นั่นคือ คนงานจะมุ่งการตอบสนองความต้องการสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยก่อนก่อนที่จะถูกจูงใจให้มุ่งไปสู่การตอบสนองความต้องการทางสังคม

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) ออกเป็น 5 ประเภทคือ

1. ความต้องการทางสรีระ หรือความต้องการทางร่างกาย (Physiological หรือ Physical Needs)

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs)

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love & Belonging Needs)

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่ามีค่า (Esteem Needs)

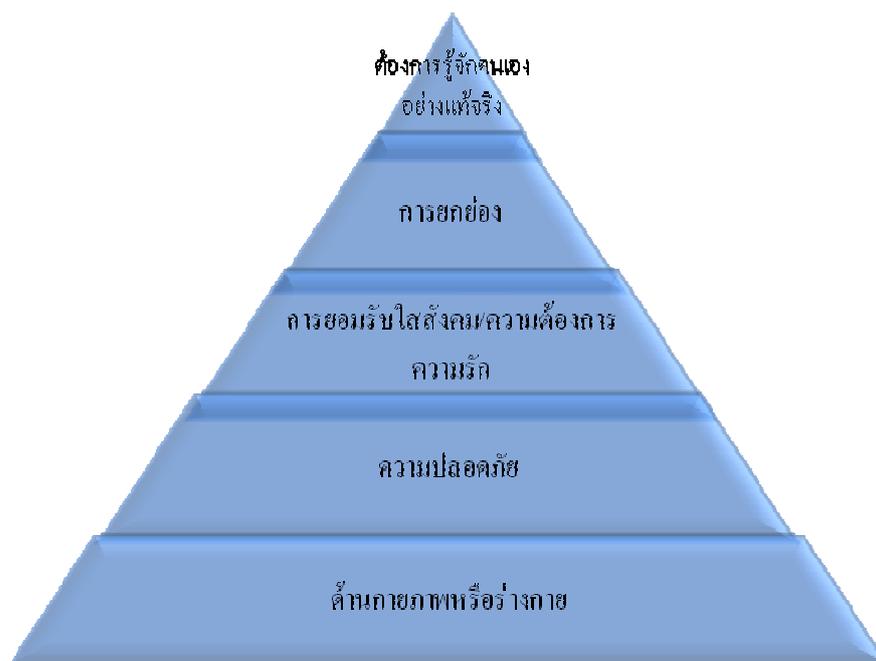
5. ความต้องการที่รู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization)

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงความต้องการพื้นฐานในเรื่องความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มตามที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization) เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนที่มีความสามารถในการเรียน ในระดับมหาวิทยาลัย ให้ประสบความสำเร็จ เท่าที่จะมีความสามารถทำได้ โดยคำนึงถึงสติปัญญา ทักษะและอารมณ์ความรู้สึก ยอมรับตนเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัว และเปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ “ท้าทาย” “น่าตื่นเต้น” และมีความตั้งใจถึงกระบวนการที่พัฒนาตนเองเต็มตามที่ตามศักยภาพของตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่และให้ตั้งใจว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการ ที่จะพัฒนาตนเองเต็มตามที่ตามศักยภาพของตน แต่มีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น ความต้องการ ที่จะพัฒนาตนเองเต็มตามที่ตามศักยภาพของตน แต่มีน้อยคน ที่จะได้ถึงขั้น ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองเต็มตามที่ตามศักยภาพของตนอย่างสมบูรณ์ (Self Actualization)

นอกจากความต้องการพื้นฐาน 5 ประการ ดังกล่าว ทฤษฎีของมาสโลว์ พบว่ามีความต้องการอีก 2 ประเภท รวมอยู่ด้วยคือ

1. ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (Need to Know and Understand)
2. ความต้องการทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Needs)

เป็นลำดับขั้นขั้นที่ 6 และลำดับขั้นที่ 7 ตามลำดับ มีนักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับการจัดลำดับแบบนี้และคิดว่า Self Actualization ควรจะเป็นความต้องการขั้นสูงสุด เพราะ Self Actualization เป็นกระบวนการที่คนเราทุกคนที่ได้รับความพอใจ ในความต้องการพื้นฐาน 4 ประเภทแล้ว เสาะแสวงหาอยู่เสมอไม่มีจุดจบ จึงเป็นการยากที่จะเชื่อว่าคนเราจะต้องถึงขั้น Self Actualization อย่างสมบูรณ์ก่อนที่จะมีความต้องการทางสติปัญญา หรือความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ มาสโลว์ได้กล่าวว่าความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (ความอิสระที่จะสำรวจสิ่งแวดล้อมหาข้อมูล) เป็นความต้องการที่จะมีก่อน (Preconditions) เพื่อจะมีพฤติกรรมสนองตอบความต้องการพื้นฐานอย่างอื่น (Maslow,1970 Frager & Fadiman,1989) ดังนั้น ในหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์ จึงใส่ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองเต็มตามที่ตามศักยภาพของตนอย่างสมบูรณ์ (Self Actualization) เป็นลำดับขั้นสูงสุดของความต้องการของมาสโลว์ ดังแผนผังดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

2.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้

ความหมายของการเรียน มีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย โดยทั่วไปนักการศึกษาจะให้ความหมายในลักษณะใกล้เคียงกัน มีผู้ให้ความจำกัดความที่รวบรวมไว้ดังนี้

Hudgins (อ้างถึงใน อุ่นตา นพคุณ , 2523 :18) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ในลักษณะใกล้เคียงกันว่า การเรียนรู้นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน หรือในเรื่องที่เกี่ยวกับท่าทีของผู้เรียนต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่ผู้เรียนกำลังจะได้มา การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร หรือคงที่ โดยกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หมายถึง ความรู้ความสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมของบุคคลหรือสัตว์ที่มีต่อสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งบุคคลนั้นได้มีประสบการณ์มาแล้วซ้ำ ๆ กันหลายครั้งและก่อนเกิดการเรียนรู้นั้น บุคคลไม่สามารถแสดง หรือกระทำพฤติกรรมนั้นมาก่อน นอกจากนั้นแล้วพฤติกรรม ยังรวมถึงลักษณะนิสัย หรือสมรรถภาพของมนุษย์ซึ่งคงอยู่ได้ระยะเวลาหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงอย่างชั่วคราว และไม่เป็นนิสัย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นต้องเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์

การเรียนรู้ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2538: 22-23) ให้นิยามของการเรียนรู้ว่า หมายถึง การรับข้อสนเทศใหม่ๆ (new information) การเก็บข้อสนเทศไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง และการระลึกข้อสนเทศนั้นได้ในภายหลัง ซึ่งอาจจะสรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการจำ (The Stages of memory) เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรับข้อสนเทศ (reception)
2. การเก็บข้อสนเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (retention)
3. การระลึกถึงข้อสนเทศนั้นได้ในภายหลัง (recall)

ความจำของมนุษย์จะเริ่มจากจากที่ประสาทสัมผัสต่าง ๆ (senses) โดยเฉพาะที่สำคัญก็คือ ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ ตา หู ตลอดจนประสาทที่ทำหน้าที่รับรู้กลิ่น คือ จมูก ลิ้น ทำให้รู้รสและจากการสัมผัสทางด้านร่างกายประสาทสัมผัสดังกล่าวจะทำหน้าที่รับข้อสนเทศผ่านเข้ามา แล้วเปลี่ยนข้อสนเทศนั้น ๆ เป็นพลังงานไฟฟ้าเคมี (elector-chemical energy) จากนั้นก็ส่งต่อไปยังสมองโดยการผ่านระบบประสาท ซึ่งสมองจะทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลนั้นๆ ให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อเก็บไว้เป็นความจำต่อไป

การเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการ (process) ที่อินทรีย์ยังมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างถาวร หรือค่อนข้างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกหัดที่เรียกว่า เป็นกระบวนการเพราะการเรียนรู้ ต้องอาศัยระยะเวลาในการก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและคำว่า พฤติกรรมนั้นไม่ใช่หมายถึงการแสดงออกเพียงแต่อย่างเดียว แต่หมายถึงศักยภาพ (Potential) หรือ ความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่แสดงออกมาให้เห็นเป็นพฤติกรรมที่ชัดเจนได้

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้น โดยมีสาเหตุมาจากการได้รับประสบการณ์ต่างๆ

2.1.3 ธรรมชาติของการเรียนรู้ของมนุษย์

ศาสตราจารย์อาลัน โทมัส จากสถาบันศึกษาศาสตร์ แห่งรัฐออนตาริโอ ประเทศแคนาดา ได้กล่าวว่า ธรรมชาติของการเรียนรู้ของมนุษย์มี 8 ประการ (วิชัย ตันศิริ, 2539 : 10-11)

1. การเรียนรู้คือการปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ คือ การฝึกให้เกิดการเรียนรู้
2. การเรียนรู้เป็นเรื่องของเอกัตบุคคล ใครจะเรียนรู้อะไรเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุก ๆ คนอาจนั่งฟังคำบรรยายเหมือนกัน แต่คนหนึ่งฟังแล้วได้ความคิดไปอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งได้ความคิดไปอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือธรรมชาติของมนุษย์ เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น เพราะมนุษย์แตกต่างกัน ส่วนประกอบของสมองไม่เหมือนกัน ความรู้สึกนึกคิดไม่เหมือนกัน ชอบ ชัง ต่างๆกัน มีข้อมูลเดิมในสมองและแนวคิดเดิมข้อสมมติฐานเดิม แตกต่างกันไป ฉะนั้น จึงรับรู้ คิดวิเคราะห์แตกต่างกันไป
3. การเรียนรู้ที่นั่นกลับหลังหันมิได้ เมื่อรู้แล้วจะสร้างทำเหมือนทำไม่รู้ไม่ได้ เมื่อรู้แล้วพฤติกรรมมนุษย์ย่อมเปลี่ยนไป เฮราคลิตุส นักปราชญ์กรีกโบราณ จึงกล่าวว่า มนุษย์ไม่สามารถจะกระโดดลงไปในแม่น้ำสายเดียวกัน 2 ครั้งได้ เมื่อมนุษย์คนหนึ่งกระโดดลงไปครั้งแรก แล้วเมื่อกระโดดครั้งที่ 2 ทั้งตัวมนุษย์ผู้นั้น ทั้งแม่น้ำสายนั้น ก็เปลี่ยนแปลงไป นี่คือความหมายของเฮราคลิตุส การเรียนรู้จึงกลับหลังหันไม่ได้ ต่างจากแผ่นเสียงที่หมุนกลับได้
4. การเรียนรู้คือการตอบสนองต่อสิ่งเร้า จะจัดการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ก็จะต้องจัดสิ่งเร้าคือ สร้างปมปัญหาให้นักเรียนสนใจที่จะแก้ไข มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นสัญชาตญาณอยู่แล้วหลักการสอนหนังสือที่สำคัญที่สุดหลักหนึ่ง ก็คือ จัดสิ่งเร้าไว้ตลอดเวลา นั่นคือตั้งคำถามให้นักเรียนตอบและคิด ค้นคว้า จัด

สิ่งแวดลอมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ให้แต่ละคนได้แสดงออกมนุษย์มีอึดตาเป็นพื้นฐาน การให้มนุษย์แสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการพัฒนา “อึดตา” ในทิศทางที่ถูกทิศทางที่ถูกต้องมากกว่าปล่อยให้แสดงออกในเชิงลบ ฉะนั้น ต้องจัดสิ่งเร้าให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจ หรือแนวโน้มของแต่ละบุคคลด้วย

5. การเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังสุภาษิตที่กล่าวว่า “ You cannot teach and old dog a new trick ” ฝึกฝนได้ในวินาทีสุดท้ายของชีวิต อาจเกิดดวงตาเห็นชอบมองเห็นแสงสว่างสุดท้ายของชีวิตก็ได้ ดิสเรเอลลี นายกรัฐมนตรีอังกฤษ สมัยศตวรรษที่ 19 เป็นรัฐบุรุษที่ค่อนข้างมีลีลา และเป็นที่โปรดปรานของพระนางเจ้าวิกตอเรีย และราชินีอังกฤษผู้ทรงมีพระชนม์ชีพยาวนาน แต่พระสวามีของพระองค์สิ้นชีพิตักษัยก่อน ทำให้มีความโทมัส วันหนึ่งดิสเรเอลลีล้มป่วยจนเงินจะตายเช่นกัน ได้ความว่าพระนางเจ้าวิกตอเรียจะเสด็จมาเยือน ดิสเรเอลลี ถึงกับปฏิเสธว่า อย่าทรงเสด็จมาเลย จะลำบากคนสนิทของท่านนายก จึงถามเป็นการส่วนตัว ว่าเหตุใดท่านนายกไม่ต้องการรับเกียรติยศเช่นนั้น นายกกระซิบตอบว่าฉันกลัวว่าพระองค์จะฝากความรักไปถึงเจ้าชายอัลเบิร์ต พระสวามี นี่คือคำกล่าวที่แฝงอารมณ์ขันของดิสเรเอลลี จริงเท็จอย่างไร หนังสือ *couth* สมัยศตวรรษที่แล้ว ก็เขียนการ์ตูนเป็นภาพล้อเลียน การเรียนรู้ของมนุษย์ตลอดชีวิต

6. การเรียนรู้ใช้เวลา การเรียนรู้มีความหมายลึกซึ้ง มีระดับของการเรียนรู้ การเรียนรู้ขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ อาจใช้เวลาไม่นาน แต่หากต้องเรียนทักษะบางประการ เช่น ขับรถก็ต้องใช้เวลา 2-3 สัปดาห์ของการฝึก ยิ่งกีฬาบางประเภท เช่น กอล์ฟ ก็อาจใช้เวลาตลอดชีวิต กว่าจะเป็นมือโปร แต่การเรียนรู้ที่ยากและใช้เวลามากก็คือ การเรียนทางด้านความคิด การเรียนที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตน และการเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนทัศนคติ

7. การเรียนรู้มักได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น การเรียนรู้เป็นกระบวนการร่วมกันของสังคม เราเรียนรู้จากผู้อื่น และผู้อื่นเรียนรู้จากเรา ไม่ทราบว่ามีใครยับยั้งความคิดซึ่งกันและกัน

8. การเรียนรู้บังคับกันไม่ได้

2.1.4 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism)

Constructionism เป็นทฤษฎีทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้นโดย Professor Seymour Papert แห่ง M.I.T. (Massachusetts Institute of Technology) ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) หรือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

$$\begin{array}{c}
 \text{ประสบการณ์/ความรู้ใหม่} \\
 + \\
 \text{ประสบการณ์เดิม/ความรู้เดิม} \\
 = \\
 \text{องค์ความรู้ใหม่บุคคล}
 \end{array}$$

ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีสาระสำคัญที่ว่า ความรู้ไม่ใช่มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่ความรู้จะเกิดขึ้นและสร้างขึ้น โดยผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง เอง (Learning by doing) นอกจากนั้นมองลึกลงไปถึงการพัฒนาของผู้เรียนในการเรียนรู้ซึ่งจะมีมากกว่าการได้ลงมือปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึง ปฏิภาณระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเอง ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายความว่า ผู้เรียนจะสามารถเก็บข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกและเก็บเข้าไปเป็นโครงสร้างของความรู้ภายในสมองของตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเอาความรู้ภายในที่ตนเองมีอยู่แล้วแสดงออกมาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะเกิดเป็นวงจรต่อไปเรื่อย ๆ ได้ คือ ผู้เรียนจะเรียนรู้เองจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลเหล่านี้กลับไปปรับทักในสมองผสมผสานกับความรู้ภายในที่มีอยู่แล้ว แสดงความรู้ออกมาสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้นในการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Learning by doing) จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ กับความรู้เก่า (รู้ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง) และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ภายใต้ประสบการณ์และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้นั่นเอง

ซีมัวร์ พาร์เพิร์ต (Seymour Papert) ได้ให้ความเห็นว่า ทฤษฎีการศึกษาการเรียนรู้ ที่มีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการการสร้าง 2 กระบวนการด้วยกัน

สิ่งแรก คือ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเอง ไม่ใช่รับแต่ข้อมูลที่หลั่งไหลเข้ามาในสมองของผู้เรียนเท่านั้น โดยความรู้จะเกิดขึ้นจากการแปลความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ

สังเกตว่าในขณะที่เรา สนใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่อย่าง ตั้งใจเราจะ
ไม่ลดละความพยายาม เราจะคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหานั้นจนได้

สิ่งที่สอง คือ กระบวนการเรียนรู้ จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากกระบวนการนั้นมีความหมายกับ ผู้เรียนคนนั้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ดีก็ต่อเมื่อ ได้รับประสบการณ์ตรงหรือลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ได้มีส่วนร่วมในการสร้างที่มีความหมายกับตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงผสมผสาน ความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิมและสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา การลงมือทำด้วยตนเองโดยการได้ ทำสิ่งที่ตนเองชอบหรือสนใจ ซึ่งในขณะที่ทำสิ่งที่ตนเองสนใจหรือชอบก็ได้จะได้ความรู้จากกระบวนการที่ ทำไปพร้อมๆ กัน

จากสาระสำคัญดังกล่าว เมื่อเราสังเกตตัวเองขณะที่เข้าร่วมอบรม จะเห็นว่ามีสาระสำคัญที่ทำให้เกิด การเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism กล่าวคือ เราได้เรียนรู้โดยการลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by doing) เราทำสิ่งที่เราสนใจอยากจะทำและทำในสิ่งที่เราเป็นผู้คิดเองว่าจะทำอะไรในขณะที่ทำ เราก็ตีเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่เป็นความรู้ไปพร้อมๆ กัน เราได้จัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางที่เหมาะสม ของเราเอง เราเกิดความใส่ใจกับงานของเราเกิดความสุขในการทำงาน เกิดความภาคภูมิใจเมื่อทำสำเร็จใน การทำสิ่งต่าง ๆ ที่เราคิดเอง แม้บางครั้งเมื่อเกิดปัญหาขึ้นเราก็จะพยายามหาวิธีการแก้ไขปัญหามาตามแนวทาง ที่เรานัดและเป็นแนวทาง ที่เหมาะสมกับตัวเราเองสังเกตว่าในขณะที่เราสนใจทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่อย่าง ตั้งใจ เราจะไม่ว่างจากความพยายาม เราจะคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหานั้นจนได้

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) หรือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเอง เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มี สาระสำคัญที่ว่า ความรู้ไม่ใช่มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียวแต่ความรู้จะเกิดขึ้นและถูก สร้างขึ้น โดยผู้เรียนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) มีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการการสร้าง 2 กระบวนการด้วยกัน

สิ่งแรก คือ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเอง ความรู้จะเกิดจากการแปลความหมาย ของประสบการณ์ที่ได้รับ หากเป็นประสบการณ์ตรง ที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำด้วยตนเอง จะทำให้เกิดการ เรียนรู้ที่มีความหมาย

สิ่งที่สอง คือ กระบวนการการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากกระบวนการนั้นมีความหมาย กับผู้เรียนคนนั้น

ดังนั้นในกระบวนการสอนของครูจึงควรให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่มีอยู่และพัฒนาต่อ ยอดไปด้วยตัวของเขาเอง การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางควรปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและ เน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นหลัก การสอนแบบยึดเหยียดความรู้จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้น้อยกว่าการให้ผู้เรียนสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง

อย่างไรก็ตามความคิดว่าครูควรจะต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการสอนของตนเองแต่ละครั้ง ให้ชัดเจน พิจารณาเนื้อหาสาระที่จะสอน และวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ ตั้งไว้ และควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด หรืออย่างน้อยก็ได้มีโอกาสคิดพิจารณาด้วยตัวของเขาเอง เพื่อให้ความรู้ที่สอนให้มีความหมายกับตัวผู้เรียนเอง

แนวคิดพื้นฐานและหลักการของทฤษฎี Constructionism เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge) โดย ชอง เปียเจ็ท (Jean Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิสผู้มีชื่อเสียงมาก มีความคิดว่าเด็ก ๆ ไม่ใช่ท่อที่ว่างเปล่าที่ผู้ใหญ่จะเทข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ เข้าไป เด็กคือผู้สร้างความฉลาดและการเรียนรู้ของตนเอง จะเห็นว่าเด็กเป็นผู้มีความสามารถ มีพรสวรรค์ที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เด็กเริ่มเรียนรู้จากประสบการณ์ในโลกนี้ตั้งแต่แรกคลอดและมีสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่ ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนด้วยซ้ำ ซึ่งเรียกวิธีนี้ว่า เปียเจ็ทเลิร์นนิ่ง (Piagetion Learning) คือ การเรียนรู้โดยไม่ต้องได้รับการสอน เช่น เด็กพูดได้โดยไม่ต้องจับมานั่งสอน หรือเด็กสามารถเรียนรู้รูปทรง เลขาคณิตต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ เปียเจ็ท ยังอธิบายว่าพัฒนาการเกี่ยวกับความคิด ความเข้าใจของบุคคลนั้นเกิดจากการที่บุคคลพยายามจะปรับตัวให้อยู่ในสถานะสมดุลเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวนี้บุคคลจะใช้กระบวนการ 2 อย่าง คือกระบวนการที่ เปียเจ็ท เรียกว่า การดูดซึมหรือการกลมกลืน (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (accommodation)

การดูดซึม (assimilation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองตนเอง บุคคลจะรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปไว้เป็นความรู้ใหม่ของตน

การปรับความแตกต่าง (accommodation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง บุคคลจะเริ่มปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับความคิดเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่ ๆ นี้และเมื่อใดที่บุคคลสามารถปรับความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ บุคคลจะอยู่ในสถานะสมดุล แต่เนื่องจากบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นกระบวนการทั้ง 2 อย่าง จึงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

แนวคิด Constructionism เป็นการเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ไม่ใช่เป็นผู้รับอย่างเดียว ความรู้เกิดขึ้นจากการสร้างขึ้นด้วยผู้เรียนเอง ไม่ใช่เกิดขึ้นจากครูหรือผู้สอน โดยความรู้ที่ติดนั้นจะต้องรวมถึงปฏิภริยาระหว่างความรู้ในตนเอง ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายความว่าบุคคลสามารถเก็บข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และเก็บเข้าไปสร้างเป็นโครงสร้างของความรู้ในสมองตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเอาความรู้ภายใน ที่มีอยู่แล้วแสดงออกมาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะเป็นวงจรต่อไปเรื่อย ๆ คือ บุคคลจะเรียนรู้เองจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลเหล่านี้กลับเข้าไปในสมองผสมผสานกับความรู้ภายในที่มีอยู่แล้วแสดงความรู้ออกมาสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้นทฤษฎี Constructionism จึงให้ความสำคัญกับโอกาสและวัสดุที่จะใช้ใน การเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเองได้ ไม่ใช่มุ่งการสอนที่เป็นการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน แต่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากการลงมือทำผู้สอนควรเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีทางเลือกที่มากขึ้น โดยการลงมือปฏิบัติหรือสร้างงานที่ตนเองสนใจ และสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองโดยการผสมผสานระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคล เมื่อได้รับประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ใหม่ ๆ ซึ่งจะสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน หลัก ๆ คือ

1. Explore คือ การสำรวจตรวจค้น ในขั้นตอนนี้บุคคลจะเริ่มสำรวจตรวจค้นหรือพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่ (assimilation) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองของตน ก็จะพยายามรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปเป็นความรู้ใหม่ พฤติกรรมเหล่านี้หลายท่านอาจจะเคยสัมผัสด้วยตนเอง หรือเคยสังเกตเห็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมการต่อเลโก้ & โลโก้ จะเห็นว่าในวันแรกที่ได้พบกับอุปกรณ์ที่เป็นตัวต่อ หลาย ๆ คนที่ไม่มีประสบการณ์เลยอาจจะเริ่มจากสำรวจชิ้นส่วนต่าง ๆ ว่ามีอะไรบ้างและแต่ละตัวใช้ทำงานอะไร หรือนั่งมองคนอื่น ๆ ต่อไปก่อน อาจจะสอบถามจากเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ หรือบางคนอาจจะดูจากคู่มือที่มีอยู่เพื่อพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่นั้น

2. Experiment คือ การทดลอง ในขั้นตอนนี้จะเป็นการทดลองทำภายหลังจากการสำรวจไปแล้ว เป็นการปรับความแตกต่าง (accommodation) เมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง นั้นหมายความว่าเริ่มจะปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับของเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่นี้ เช่น ในการต่อเลโก้ & โลโก้ หลังจากทีสำรวจชิ้นส่วนต่าง ๆ และเก็บเป็นความรู้ไว้ในสมองแล้ว ต่อไปอาจจะเป็นการทดลองสร้าง โดยอาจจะสร้างตามตัวอย่างในคู่มือ หรืออาจจะทดลองต่อเป็นชิ้นงานที่ตนเองอยากจะทำ หรืออาจจะทดลองทำตามเพื่อนๆ ก็ได้ แต่บางคนก็พยายามที่จะปรับตนเองโดยการสอบถามเพื่อนที่สามารถทำได้ ซึ่ง จุดนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้ทราบว่า “คนเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่ง และการแสวงหาความรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว” ในขั้นตอนนี้อาจจะมีการลองผิดลองถูกบ้างเพื่อจะเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์ และสร้างเป็นองค์ความรู้เก็บไว้ในสมองของตนเอง อย่างไรก็ตามในขั้นตอนนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (accommodation) ผสมผสานกันไป

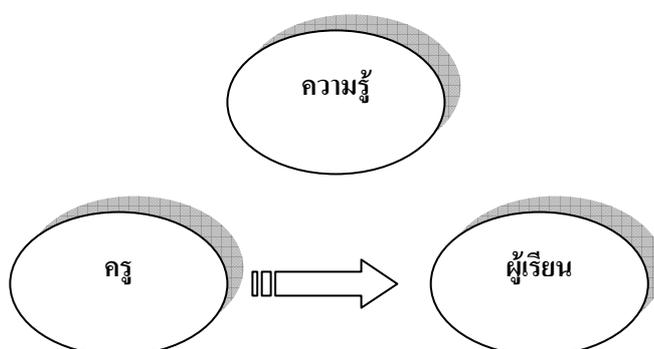
3. Learning by doing คือการเรียนรู้จากการกระทำ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายต่อตนเอง แล้วสร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเองขึ้นมา ซึ่งจะคาบเกี่ยวกับขั้นตอนที่ผ่านมา ขั้นนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (accommodation) ผสมผสานกันไปเช่นเดียวกัน

4. Doing by learning คือการทำเพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องผ่านขั้นตอนนี้ทั้ง 3 จนประจักษ์แก่ใจตนเองว่าการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายนั้น สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้และเมื่อเข้าใจแล้วก็จะเกิดพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่ดี รู้จักคิดแก้ปัญหา รู้จักการแสวงหาความรู้ การปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ฯลฯ นั้น ก็คือเกิดภาวะที่เรียกว่า “Power full learning” ซึ่งก็คือเกิดการเรียนรู้ที่จะดูดซึม (assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (accommodation) อยู่ตลอดเวลาอันจะนำไปสู่คำกล่าวที่ว่า “คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น” นั่นเอง

อย่างไรก็ตามขั้นตอนที่กล่าวมาทั้ง 4 ขั้นจะเห็นได้ว่ามาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนบางทีไม่สามารถแยกออกว่า พฤติกรรมที่เห็นนั้นอยู่ในขั้นตอนไหน เพราะมีการผสมผสานกันอยู่ตลอดเวลา และในการเริ่มต้นของแต่ละบุคคลนั้นอาจมีความแตกต่างกันออกไป บางคนอาจจะเริ่มที่ Experiment หรืออาจจะเริ่มที่ Learning by doing เลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ในสมองของแต่ละบุคคลนั้นไม่เท่ากัน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปให้เป็นหลักการต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้ดังนี้

1. หลักการที่ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism คือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือได้ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมายซึ่งจะรวมถึงปฏิภยาระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเอง ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก การเรียนรู้จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจในตนเอง มองเห็น ความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า (รู้ว่าตนเองได้ เรียนรู้อะไรบ้าง) และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา และเมื่อพิจารณาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนโดยปกติที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้นสามารถจะแสดงได้ดังรูป

2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้โดยครูควรพยายามจัดบรรยากาศการเรียน การสอน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Many Choice) และเรียนรู้อย่างมีความสุขสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ ส่วน ครูเป็นผู้ช่วยเหลือ และคอยอำนวยความสะดวก

3. หลักสูตรการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม หลักการนี้เน้นให้เห็นความสำคัญของการ เรียนรู้ร่วมกัน (Social value) ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้อีกแหล่งหนึ่งที่สำคัญ การสอนตาม ทฤษฎี Constructionism เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมคนออกไปเผชิญโลก ถ้าผู้เรียนเห็นว่าคนเป็น แหล่งความรู้สำคัญและสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ เมื่อเขาจบออกไปก็จะปรับตัวได้ง่ายและทำงาน ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักการที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการรู้จักแสวงหาคำตอบ จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่ฝังแน่นเมื่อผู้เรียน “เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร (Learn How to Learn)”

2.1.5 ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2536 : 5-6) หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่างๆ ทั้ง ส่วนภายนอกที่มองเห็นชัด เช่น รูปร่าง หน้าตา กริยา มารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่งยืน และส่วน ภายนอกที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

ฟริตแมน และ โรสส์แมน (Friedman & Rosen man) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรม ต่อไปนี้

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขัน กับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทางข่มผู้อื่น อาฆาตเค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางร่างกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบบี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบเอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยมทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน

สรุป ลักษณะของบุคลิกภาพทั้งสองประเภท บุคลิกภาพแบบ เอ หมายถึง บุคคลที่บุคลิกภาพ รีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้ทำงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย ส่วนบุคลิกภาพแบบบี หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน ไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรมสิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2529 : 44) กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ตีรยะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางร่างกาย ทางจิต และทางบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่นๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจอันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ (ถลอง ภรณ์รัตน์, 2521 : 29-30) คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จาก พ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาท และเลือดเป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณีกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัว ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

2.2 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอน

2.2.1 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน

ผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอน เพราะแม้ว่าผู้สอนจะสอนได้อย่างไร ถ้าผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน ไม่เข้าเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนการสอนแล้ว การเรียนรู้ย่อมไม่เกิดผลสำเร็จ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ผู้เรียนของตนเองว่ามีลักษณะอย่างไร และมีปัญหาอะไรบ้าง เพื่อผู้สอนจะได้เข้าใจสภาพและธรรมชาติของผู้เรียนและสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะนั้น ๆ

ในการเรียนตามทฤษฎี Constructionism ผู้เรียนจะมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติและสร้างความรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วยตัวของเขาเอง (ทำไปและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน) บทบาทที่คาดหวังจากผู้เรียนคือ

1. มีความยินดีร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ
2. เรียนรู้ได้เอง รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ด้วยตนเอง
3. ตัดสินปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
4. มีความรู้สึกรู้สึกและความคิดเป็นของตนเอง
5. วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นได้
6. ให้ความช่วยเหลือกันและกัน รู้จักรับผิดชอบงานที่ตนเองทำอยู่และที่ได้รับมอบหมาย
7. นำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

สมิท กู๊ดแมน และเมอร์ดิท (Smith, Goodman and Meredith) กล่าวว่าปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนของนักเรียนว่า การที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน และเขียนนั้น เป็นเพราะนักเรียนขาด

ทักษะพื้นฐานต่าง ๆ นอกจากนั้นเด็กยังขาดโอกาสในการเรียนอ่าน และเขียนอย่างเสรี เด็กไม่มีโอกาสอ่านออกเสียงอย่างเพียงพอไม่สามารถแสดงความสามารถของตนในชั้นเรียนอย่างอิสระ และที่สำคัญคือ ระบบภายในห้องเรียน เป็นต้นว่า ระบบการเรียนไม่ดีไม่มีประสิทธิภาพ อุปกรณ์การสอนไม่ดี ขาดการให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือประเมินผล และขาดการซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียน (รัชนี โป้ฟ้า, 2546 : 18) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านำมาเปรียบเทียบกับการศึกษา ถึงปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

นิสัยการเรียนที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แมคคอกซ์ ได้ให้ความเห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขึ้นอยู่กับสติปัญญา และความถนัด ร้อยละ 50-60 นิสัยการเรียนที่ดีประมาณร้อยละ 30-40 โอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีกร้อยละ 10-15 ลินด์เกรน (ขจรสุดา เหล็กเพชร, 2522 : 11) ได้ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับคามินิสัยในการเรียนที่ดีถึงร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซาว์น ปัญญา ร้อยละ 15 นอกจากนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวประกอบอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น เนื่องจากคามินิสัยการเรียนที่ไม่ดีร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 นอกจากนั้นขึ้นอยู่กับปัญหาส่วนตัวและตัวประกอบอื่น ๆ

ความคิดเห็นของแมคคอกซ์ และลินด์เกรน สอดคล้องกับผลการศึกษาของโคล และเฟอร์กูสัน (ขจรสุดา เหล็กเพชร, 2522 : 12) ซึ่งได้ศึกษาวิเคราะห์นิสัยการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยใช้เทคนิคการสังเกต ผลปรากฏว่านักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จจะมีนิสัยแตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ระดับสติปัญญาจะเท่ากัน ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากเหตุหลายประการ เช่น นักเรียนขาดความตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียน และไม่สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาหนึ่งที่ครูประสบเกี่ยวกับการเรียนการสอน คือปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนซึ่งมีนิสัยในการเรียนที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย ไม่เอาใจใส่ในการเรียน และทำงานตามที่ครูมอบหมายให้น้อย ไม่ค่อยถามคำถาม และตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียนหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนน้อย และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ร่วมกับเพื่อนน้อยซึ่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านี้รบกวนการดำเนินการสอนของครู ทำให้กิจกรรมการเรียนไม่สามารถดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ตลอดจนนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร พฤติกรรมการเรียนที่เป็นปัญหาของนักเรียนในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และมีผู้ให้ความสนใจแก้ไขมาตลอด

ฮิลเดรท (อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ, 2532 : 3) พบว่าสาเหตุที่ฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จ ในการเรียนเนื่องจากคามินิสัยการเรียนที่ไม่ดี โฮลทซ์แมน (Holtzman) ได้ทำการศึกษาพบว่านิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้อื่น ๆ และควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย เช่น เจตคติของผู้เรียน ที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษา ต่อครูอาจารย์ สถานที่เรียน และวิชาที่เรียนรวมตลอดถึงนิสัยการเรียนด้วย

ผลการวิจัยของพวงสร้อย วรกุล (พวงสร้อย วรกุล, 2522 : 19) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักมีปัญหาทางโรงเรียน คือ ขี้เกียจ ขาดเรียน มีความสับสนวุ่นวาย และมีนิสัยในการที่ไม่เหมาะสม

ดังนั้นถ้ามีการปรับแก้นิสัยในการเรียนของนักเรียน ปัญหาควรจะดีขึ้นเพราะเชื่อว่า นิสัยในการเรียนจะเป็นตัวกำหนดว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะหว่างการเรียน หรือไม่เช่นในการใช้เวลาเท่ากันแต่ผู้เรียนที่มีนิสัยในการเรียนดี จะดีกว่าผู้ที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่ดี

เมเรนส์ และเลแมนน์ (Mehrens R& Lehmann) (สุปราณี สนธิรัตน์, 2548 : 75) กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นกับความสามารถหรือสติปัญญาอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจและนิสัยในการเรียน แมคคอกซ์ (Maddox) (พระอดิศักดิ์ ยางธิตาร, 2551 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิสัยในการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นกับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งลินด์เกรน (Lindgren) ได้ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับนิสัยการเรียนที่ดี การมีความสนใจในการเรียน เซาวน์ปัญญา และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่กล่าวไว้ในรายละเอียดข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของโคลและเฟอร์กูสัน (Cole & Ferguson) ที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์นิสัยในการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยใช้เทคนิคการสังเกต ผลปรากฏว่านักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน จะมีนิสัยในการเรียนที่แตกต่างกับนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน แม้ว่าระดับสติปัญญาจะเท่ากัน อีลิส (Ehrlich) พบว่านักเรียนที่เรียนดีนั้นจำเป็นต้องมีนิสัยในการเรียนที่ดี ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องรู้จักวิธีที่จะใช้เวลา กล่าวคือผู้ที่เรียนได้ดีจะต้องรู้จักวิธีเรียน และวิธีการทำงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้คือ นิสัยเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งการ์เรทท์ (Garrett) ได้กล่าวถึงนิสัยโดยทั่วไปเกิดจากการเรียนรู้โดยอาศัยการฝึกหัด และการกระทำซ้ำ ๆ ซึ่งนิสัยสามารถปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงและกำจัดได้ เป็นสิ่งที่แก้ไขปรับปรุงได้ดังที่ กิทเชิน เฟรดเดริก และแมคเอลวี (Kitchen, Frederick & Mceleve) กล่าวว่านิสัยการเรียนไม่ใช่เกิดจากสัญชาตญาณหากแต่เป็นสิ่งที่เราต้องฝึกฝนและต้องคอยแก้ไข

แชมมวล (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล, 2533 : 40) ศึกษาพบว่า การสร้างนิสัยการเรียนที่ดี และการจัดระบบวิธีเรียนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. กำหนดตารางเวลาในการเรียน โดยแน่ใจว่าได้ให้เวลาแต่ละวิชาอย่างพอเพียง และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น
2. จัดสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงาน
3. ตั้งสมาธิอย่างแน่วแน่ ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่าจะเสร็จงาน
4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จ

2.2.2 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้สอน

แม้ในปัจจุบันการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center) ก็ตาม แต่บทบาทของผู้สอนยังเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้สอนสามารถจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี และประสบผลสำเร็จได้ ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนรู้หลักจิตวิทยา และศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอน

บลูม (Bloom) ได้กล่าวถึงคุณภาพการสอนที่ดีของครูว่า มีลักษณะ 15 ประการ ดังนี้คือ

1. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม
2. การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน
3. การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และแก้ไขข้อบกพร่อง
4. การวางแผน เตรียมการสอน และความพร้อมของครู
5. ผู้เรียนมีความเข้าใจจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนในการทำงาน
6. การลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก
7. ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม
8. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
9. การใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ
10. การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
11. การควบคุมอารมณ์ของครู
12. ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา และความรู้ในเรื่องที่ตนสอน
13. การให้คำแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากเรื่องที่เรียนในชั้น
14. การเน้นการปฏิบัติควบคู่กับเนื้อหาวิชา
15. ความสามารถในการอธิบายให้แก่นักเรียนเข้าใจ

คุณลักษณะของครู (นิพนธ์ วรรณเวช, 2538 : 45) ที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดีนั้น มีคุณลักษณะ เช่น การมีความรู้ ครูต้องมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพครูเป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ และทักษะการสอน กล่าวคือ ประสิทธิภาพช่วยให้ครูได้เข้าใจปัญหาและสภาพการณ์ตามความเป็นจริงมากขึ้นส่วนด้านทักษะ ในการสอนครูต้องมีความสามารถในการสอนรู้จักใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสภาพสังคม

2.2.3 บทบาทที่ครูควรมีในการสอนตามทฤษฎี Constructionism

ครูนับว่ามีบทบาทสำคัญมากในการที่จะควบคุมกระบวนการให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งครูตามทฤษฎีนี้ควรมีความเข้าใจในบทบาท คุณสมบัติที่ครูควรมี รวมทั้งทัศนคติที่ครูควรเปลี่ยน ในการดำเนินกิจกรรมการสอน ครูควรรู้จักบทบาทของตนเองอย่างแจ่มแจ้ง ครูนับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การสอนสำเร็จผล ดังนั้นครูควรรู้จักบทบาทของตน ดังนี้คือ

1. จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยควบคุมกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้และคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่น
2. แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม (ต้องคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา)
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎี Constructionism โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้จุดประกายความคิดและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทั่วถึงกัน ตลอดจนรับฟัง และสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่จะเรียนรู้เพื่อประจักษ์แก่ใจตนเองด้วย
4. ช่วยเชื่อมโยงความคิดเห็นของผู้เรียนและสรุปผลการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมและนำทางให้ผู้เรียน ได้รู้วิธีวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์เรียนรู้ เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

คุณสมบัติที่ครูควรมีในการสอนแบบ Constructionism

1. มีความเข้าใจทฤษฎี Constructionism และพร้อมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎี Constructionism
 2. มีความรู้ในเนื้อหาที่สอนอย่างดี
 3. มีความเข้าใจมนุษย์ มีจิตละเอียดพอที่จะสามารถตรวจสอบความคิดของผู้เรียนและดึงความคิดของผู้เรียนให้แสดงออกมามากที่สุด
 4. มีการพัฒนาตนเอง ทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจอยู่เสมอ ครูควรรู้จักตนเองและพัฒนาความรู้บุคลิกภาพ ของตนให้ดีขึ้น มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ไม่ถือว่าความคิดตนถูกต้องเสมอ เข้าใจและยอมรับว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน ไม่ด่วนตัดสินผู้เรียนอย่างผิวเผิน
 5. ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เพราะการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของครูจะทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเกิดความเป็นกันเอง และมีความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน
 6. ครูควรมีทักษะ ในการสื่อความหมายกับผู้เรียน ในการสอนนั้นครูจะมีการสื่อความหมายกับผู้เรียนเสมอ จึงควรสื่อความหมายให้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ รู้จักใช้วาทศิลป์ให้เหมาะกับกาลเทศะ และเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน (การสื่อความหมายให้กับผู้เรียนแต่ละคนจะไม่เหมือนกันเพราะผู้เรียนมีการับรู้และเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน)
 7. มีทักษะในการใช้วิจารณญาณตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ทักษะด้านนี้ทำให้ครูดำเนินงานได้สะดวกราบรื่น เนื่องจากการสอนแบบ Constructionism นั้นผู้สอนจะต้องคอยสังเกตบรรยากาศ การเรียนที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และจะต้องคอยแก้ไขปัญหาในแต่ละช่วงให้เหมาะสมดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีทักษะในการใช้วิจารณญาณตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่ดี
 8. มีทักษะในการช่วยเหลือผู้เรียน บ่อยครั้ง ครูต้องคอยช่วยแก้ปัญหาให้ผู้เรียนครูจึงควรมี ความเป็นมิตรเป็นกันเองกับนักเรียนเสมอ หากครูไม่มีทักษะทางด้านนี้แล้ว การช่วยเหลืออาจไม่บรรลุผล
- จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นคุณสมบัติที่ครูควรมีเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงมนุษยสัมพันธ์ใน การเรียน การสอนและการดำเนินชีวิตประจำวันให้ดีขึ้น นอกจากนั้นสิ่งสำคัญมากก็คือครูควรมีพื้นฐานของความรัก

ในวิชาชีพครู พยายามเข้าใจผู้เรียนแต่ละคนให้มาก ๆ โดยยึดหลักที่ว่าคนเรามี ความแตกต่างกัน (ไม่นำคน หนึ่งมาเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่ง) ครูควรรู้จักเคารพความคิดของตนเองและผู้อื่น (โดยเฉพาะผู้เรียน) และ ควรรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจของครูเองให้สมบูรณ์ และแจ่มใสอยู่

2.3 การสอนที่มีประสิทธิภาพ

การสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์สูงสุด (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2533 : 5-6) ผู้สอน ควรจะรู้จักจิตวิทยาการศึกษาซึ่งความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่ออาชีพครูสามารถช่วยครูได้ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. ช่วยครูให้รู้จักลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องสอน โดยทราบหลักการพัฒนาการทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนรวม

2. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของนักเรียน เช่น อັตมโนทัศน์ว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่จะช่วยนักเรียนให้มีอັตมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้ อย่างไร

3. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อจะได้ช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคลให้ พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4. ช่วยให้ครูรู้จักจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมกับวัย และขั้นพัฒนาการของนักเรียน เพื่อแรงจูงใจอັตมโนทัศน์และการตั้งความมุ่งหวังของครูที่มีต่อนักเรียน

5. ช่วยให้ครูทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น แรงจูงใจ อັตมโน ทัศน์ และการตั้งความมุ่งหวังของครูที่มีต่อนักเรียน

6. ช่วยครูในการเตรียมการสอนการวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสามารถช่วย ให้นักเรียนทุกคนเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคํานึงต่อไปนี้

6.1 ช่วยครูเลือกวัตถุประสงค์ของบทเรียนโดยคํานึงถึงลักษณะนิสัยและความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียนที่จะต้องสอน และสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ครูคาดหวังให้ นักเรียนเรียนรู้อะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทราบว่าเมื่อจบ บทเรียน นักเรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้าง

6.2 ช่วยครูในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคํานึงถึงลักษณะนิสัยของ นักเรียนและวิชาที่สอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน

6.3 ช่วยครูในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาครูได้สอนจนจบบทเรียนเท่านั้น แต่ใช้ ประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนสอนในระหว่างที่ทำการสอน เพื่อทราบว่านักเรียนมีความก้าวหน้า หรือปัญหาในการเรียนรู้อะไรบ้าง

6.4 ช่วยครูให้ทราบหลักการทฤษฎีของการเรียนรู้ที่นักจิตวิทยาได้พิสูจน์แล้วว่าได้ผลดี เช่น การเรียนรู้ จากการสังเกตหรือการเลียนแบบ

6.5 ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพฤติกรรมของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่นการใช้คำถาม การใช้แรงเสริมและการทำตนเป็นแบบ

6.6 ช่วยครูให้ทราบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี ไม่ได้เป็นเพราะระดับเขาวัดปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ทักษะคิด หรืออัตมโนทัศน์ ของนักเรียน และ ความคาดหวังของครูที่มีต่อตัวนักเรียน

6.7 ช่วยครูในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน ให้เอื้ออำนวย ต่อการเรียนรู้และเสริมบุคลิกภาพของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความรัก และไว้ใจซึ่งกันและกัน นักเรียนต่างก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนได้มีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียน

แนวทางการเป็นครูกฎหมายของ ศาสตราจารย์คณะนี้ง ฤาชัย (คณะนี้ง ฤาชัย, 2552 : 92) “...เพราะรู้สึกรว่าเรามีแต่ให้เพียงอย่างเดียว โดยไม่หวังอะไรตอบแทน เราเป็นครูบาอาจารย์ ขนาดตอนที่เป็นรัฐมนตรีก็ยงสอนหนังสืออยู่ คือการดำรงตำแหน่งอื่น เดียวก็จะมีกรเปลี่ยนแปลง แต่การเป็นอาจารย์มันเป็นอาจารย์มาตั้งแต่ต้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง มาจนถึงปัจจุบันก็ยงเป็นอาจารย์อยู่เหมือนเดิมตลอดชีวิต คำถามที่ว่าถ้าอาจารย์คณะนี้ง มีพรวิเศษสักข้อ อาจารย์จะขออะไร คำตอบที่ได้คือก็เป็นครูบาอาจารย์ที่ดีมาโดยตลอด เพราะสิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่ให้ไ้ได้มากเหลือเกิน เราสอนโดยไม่ไ้คิดหาความร่ำรวย วิชาชีพอื่นการเป็นทนายก็ทำไป แต่การเป็นครูบาอาจารย์ มักจะมีแต่ให้ซึ่งเราก้ให้เท่าที่ฟังจะให้เขาได้ โดยไม่ไ้หวังผลตอบแทนอะไร ...”

เป็นกรเรียนการสอนที่เกิดจากผู้เรียนเป็นสำคัญ (วัลลภา เทพหัสดิน, 2554 : 53) คือ

1. ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ก่อน และมีความรู้ไม่เท่ากัน
2. ไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียน เบื่อหน่ายต่อการเรียน
3. ไม่มีความพร้อมในการเรียน เรียนไม่เป็น จดคำบรรยายไม่เป็น
4. มีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป
5. ไม่กล้าซักถามเมื่อไม่เข้าใจ
6. ผู้เรียนชอบคุยในเวลาเรียน
7. เกียจคร้าน ไม่ทำงานส่ง ไม่มาเรียน
8. ไม่ตรงต่อเวลา เข้าห้องเรียนสาย ส่งงานช้า
9. หากความรู้ด้วยตนเองไม่เป็น
10. สื่อสารไม่เป็น พูดไม่เป็น เขียนไม่เป็น จับประเด็นไม่ไ้
11. ไม่ให้ความร่วมมือ
12. เฉื่อยไม่กระตือรือร้น
13. สุขภาพกาย และสุขภาพจิตไม่ดี

2.4 บรรยากาศการเรียนการสอน

การเรียนรู้ตามแนวทางทฤษฎี Constructionism มีหลักสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสัมผัสและแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกในกลุ่ม บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีนับเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดกระบวนการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ซึ่งควรจะมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ มีทางเลือก มีความหลากหลาย และการมีความเป็นกันเอง

1. การมีทางเลือก (Choice) คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกสร้างหรือปฏิบัติสิ่งที่ตนเองอยากจะทำ หรือสนใจ การสร้างงานหรือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมอะไรสักอย่าง ครูควรจะให้โอกาสกับผู้เรียนในการได้คิด หรือเริ่มมองสิ่งที่เขาอยากจะทำ ด้วยตัวของเขาเองในบรรยากาศการเรียน ที่ผู้เรียนมีทางเลือกสร้างสิ่งที่ตนเองสนใจ ผู้เรียนจะมีความเต็มใจแลใส่ใจที่จะทำงานนั้นจนสำเร็จ เพราะเป็นงานที่เขาคิดขึ้นมาเอง เขามีความรู้สึกในความเป็นเจ้าของ รู้สึกมีส่วนร่วมในการสร้างขึ้นมา และเมื่อผู้เรียนคิดเป้าหมายของการสร้างหรือคิดสิ่งที่เขาอยากจะทำได้แล้ว ก็แสดงว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี เนื่องจากผู้เรียนจะรู้ว่าควรจะทำอะไร จากความรู้ที่มีอยู่ และเมื่อเขาได้ลงมือปฏิบัติเขาก็จะเรียนรู้จากการปฏิบัติงานนั้น

อย่างไรก็ตามในการให้สร้างงานนั้นครูควรมีหัวข้อหรือขอบเขตให้ผู้เรียนพอสมควรเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนมีเป้าหมายหรือแนวทางเดียวกัน เช่น หลังจากที่สอนทฤษฎีพื้นฐานที่จำเป็นจบแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำทฤษฎีที่เรียนมาสร้างงานหรือทดลองปฏิบัติ โดยมีทางเลือก (เปิดโอกาส) ให้ผู้เรียนได้คิดหาวิธีการสร้างหรือทดลองตามความสนใจหรือตามความถนัดด้วยตัวของเขาเอง (ภายใต้เครื่องมือและสภาพแวดล้อมที่กำหนด)

2. การมีความหลากหลาย (Diversity) ความหลากหลายนั้นมีความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism 2 ประการ คือ ความหลากหลายของทักษะและความหลากหลายของรูปแบบ

ความหลากหลายของทักษะ หมายถึง การที่ผู้เรียนมีทักษะที่แตกต่างกันหลายระดับจากผู้เริ่มหัดไปจนถึงผู้ที่มีความรู้มาก หรือในบางครั้งสิ่งนี้จะหมายถึง กลุ่มคนที่มีอายุแตกต่างกันมาอยู่รวมกันภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้อีกด้วย มีการแลกเปลี่ยนหรือถ่ายทอดประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ในบรรยากาศและสภาพการเรียนรู้อื่นๆ ที่ผู้เรียนมีความหลากหลายของทักษะ และระดับความสามารถจะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกัน โดยปกติแล้วคนแต่ละคนจะมีความสามารถและทักษะแตกต่างกัน บางคนอาจจะเก่งในบางเรื่องแต่ในบางเรื่องก็ไม่ถนัด แต่ในขณะเดียวกันถ้ามีคนเก่งในเรื่องที่คนอื่นไม่ถนัดก็สามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้ ดังนั้นคนที่มีความสามารถน้อยสามารถเรียนรู้ได้จากคนที่มีความสามารถมากกว่าตนเอง ส่วนผู้ที่ถ่ายทอดทักษะจะเพิ่มพูนความรู้มากขึ้นและเกิดความภาคภูมิใจจากการ ได้ช่วยเหลือ และอธิบายสิ่งต่างๆ ให้กับผู้อื่น นอกจากนั้นในการสร้างงานของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน จะเป็นการสร้างจินตนาการให้กับคนอื่น ความคิดจะถูกยืมและการเสริมแต่งความรู้ให้เจริญงอกงามขึ้นด้วย

ความหลากหลายของรูปแบบ หมายถึง ความหลากหลายในวิธีการในการสร้างงาน เมื่อมีการสร้างงานไม่มีวิธีการ หรือกระบวนการใดที่ถือว่าถูกต้องที่สุด เพราะคนแต่ละคนมีความถนัดในการสร้างไม่เหมือนกัน การที่จะเอาความคิดของคนอื่นมาตัดสินกระบวนการในการสร้างงานของอีกคนหนึ่งนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะผู้ที่สร้างเองเท่านั้นจะเป็นผู้ที่บอกได้ว่าวิธีการที่เหมาะสมสำหรับเขาคือวิธีการใด เช่นบางคนชอบวางแผนอย่างระมัดระวัง ก่อนที่จะทำงานจริง บางครั้งอาจมีการปรับแผนนั้นบ้างในระหว่างการทำงาน ซึ่งวิธีการนี้นับว่าเป็นวิธีการที่ดีวิธีการหนึ่งของ “นักวางแผน” แต่ก็ไม่ได้นับว่าเป็นวิธีการเดียวที่สามารถทำงานได้ อาจจะมีวิธีอื่นอีกเช่น บางคนจะชอบทำงานโดยไม่มีวางแผนล่วงหน้า แต่จะใช้วิธีการพูดคุยหรือซักถามคนอื่น ๆ ในขณะที่ทำงานนั้น จากนั้นก็จะพิจารณาว่าตนเองทำอะไรไปบ้าง และตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไป ซึ่งเราจะเรียนผู้ที่ชอบทำงานแบบนี้ว่า ผู้ที่ทำงานที่ไม่มีแบบแผน (เป็นลักษณะคิดไปทำไป) ซึ่งรูปแบบการทำงานทั้ง 2 นี้ควรจะได้รับการยอมรับและเชื่อถืออย่างเท่าเทียมกัน

3. การมีความเป็นกันเอง (Congeniality) หมายถึง ความเป็นกันเองของสมาชิกทั้งหมด ได้แก่ ผู้เรียน ครู ควรมีความเป็นมิตรเป็นกันเอง และเชื่อเชิญต่อผู้เรียนให้ผู้เรียนได้คิดหรือสร้างงานด้วยตนเอง ได้แสดงความคิดเห็น ได้ช่วยเหลือกัน เกิดความสามัคคีและมิตรภาพที่ดีต่อกัน นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การให้เวลาที่พอเพียงในการทำงาน เพราะในการเริ่มต้นทำงานนั้นผู้เรียนจะต้องใช้เวลาพอสมควร อาจจะใช้เวลาในการคิด การพูด การเดินไปดูงานของคนอื่น ๆ แล้วหยิบยืมความคิดมาใช้ นอกจากนั้นควรจะมีเวลาสำหรับผู้เริ่มต้นสิ่งที่ผิดพลาดไป มีเวลาสำหรับการเผชิญอุปสรรคหรือสิ่งที่เป็นปัญหาหรือใช้เวลาสำหรับการไม่ได้ทำอะไรเลย(เพราะกำลังความคิด) บรรยากาศการเรียนรู้เหล่านี้จะมีทั้งความสนุกสนานในการทำงาน รวมทั้งความผิดหวัง และความภาคภูมิใจในความสำเร็จ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาแลกเปลี่ยนเป็นประสบการณ์กับผู้อื่นได้ ดังนั้น ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้พบได้พูดคุยและสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีความสนใจ รัก และชอบทำอะไรคล้าย ๆ กันหรือเผชิญปัญหาบางอย่างคล้าย ๆ กัน เกิดความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจใส่ใจซึ่งกันและกัน พยายามช่วยกันแก้ปัญหา บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ดังกล่าวทำให้เกิดการเรียนรู้ ที่มีความเป็นมิตรเป็นกันเองก่อให้เกิดความสามัคคีร่วมกัน และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.5 เครื่องมืออุปกรณ์

หลักการของทฤษฎี Constructionism ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติหรือสร้างสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ก็ควรจะมีลักษณะที่เอื้อต่อการที่จะให้ผู้เรียนนำมาสร้างเป็นชิ้นงานที่สำเร็จได้ และตอบสนองความคิด และจินตนาการของผู้เรียนได้ หรือถ้ากล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ เครื่องมือแทบทุกชิ้นที่สามารถให้ผู้เรียนสร้างงานได้หรือสามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้นั่นเอง กิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถสร้างงานได้ เช่นการปั้นดินน้ำมัน การแกะสลัก การทอผ้า การทำอาหาร การเขียนเรื่องราว/แต่งตำรา งานหัตถกรรม การเขียนโปรแกรม การวาดรูปการสร้างโจทก์คำถาม การทดลองทางวิทยาศาสตร์ หรือการสร้างงานอื่นๆ อีกมากมาย

นอกจากนี้ในบางครั้งเทคนิค วิธีการสอนก็อาจเป็นเครื่องมือหนึ่งในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ได้ เช่นการสอนแบบสั่งงานหรือการสอนแบบมอบหมายงาน เป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มก็ได้ แต่ควรจัดบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าเทคโนโลยีมีบทบาทมาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับการสร้างคน ให้เรียนรู้เท่ากันเทคโนโลยีนั้นมีความจำเป็นมาก (โดยเฉพาะการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย) ซึ่งควรจะนำเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ สืบเนื่องจากเครื่องมือส่วนใหญ่ทาง M.I.T. นำมาถ่ายทอดจะเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีไปพร้อมกับการสร้างงานด้วยกัน เช่น โปรแกรม Micro world , Robot, Design , Electronic Newspaper เป็นต้นไป

คอมพิวเตอร์นั้นเป็นเครื่องมือที่ดี และง่ายต่อการเรียนรู้หลักการของทฤษฎี Constructionism เนื่องจากเอื้อต่อการที่จะให้ผู้เรียนสร้างงาน ที่สำเร็จได้ ภายในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เอง และยังตอบสนองความคิดและจินตนาการของผู้เรียนได้ดี โดยไม่ต้องใช้ทรัพยากรภายนอกมากนัก สามารถแสดงให้เห็นลำดับความคิดได้ เช่น โปรแกรม Micro world และนอกจากนั้นคอมพิวเตอร์ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย ดังนั้นถ้าผู้เรียนได้สร้างงานจากเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีนอกจากจะเรียนรู้เนื้อหาที่สร้างแล้ว ผู้เรียนก็จะเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีไปในตัวด้วย เมื่อเรียนรู้ไประดับหนึ่งก็จะเกิดความคล่องในเทคโนโลยีนั้น และก่อให้เกิดความมั่นใจที่เพียงพอสำหรับการนำไปใช้ในการทำงานหรือพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าคอมพิวเตอร์จะเป็นเครื่องมือที่ดีและทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ แต่การนำ Constructionism ไปใช้ในการสอนนั้นไม่จำเป็นเสมอ ไปที่จะต้องใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ครูผู้สอนเอง ควรพิจารณาว่าควรจะใช้เครื่องมือใดในกาการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกลุ่มผู้เรียนของตนเอง

2.6 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการคุณภาพการศึกษามาจากผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมกับตัวผู้เรียน สภาพเศรษฐกิจ และสังคมพื้นฐาน ความสามารถของผู้เรียน และองค์ประกอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการเรียน (กมล สดุดประเสริฐ, 2520 : 32-35) การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงต้องมียังองค์ประกอบ ทั้งภายในและภายนอก มาควบคุมความต้องการของบุคคลและเป็นการนำเอาประสบการณ์ชีวิต และกิจกรรมมาผสมผสานเข้าด้วยกัน (สุนทร สุทองหล่อ, 2542 : 37)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการค้นคว้าและวิธีการแสวงหาความรู้ การเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนมีทักษะในการศึกษาหาความรู้ เป็นผู้ที่มีรู้จักตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ โดยมุ่งเน้นที่ความสัมพันธ์

กับปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในมหาวิทยาลัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประสิทธิภาพ
 แห่งตนเป็นอย่างไรและลักษณะที่มีมาก หรือน้อยเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองดีขึ้น

ในงานที่เกี่ยวข้องนี้ประกอบด้วยการศึกษา ทางด้านปัจจัยส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ แรงจูงใจใฝ่
 สัมฤทธิ์ และการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน

เพศ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับลักษณะการเรียนรู้ด้วยการตนเองมีผู้สนใจ
 ทำการศึกษาวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ดังเช่น ศุภมาส ทองใส (ศุภมาส ทองใส, 2535 : 29) ที่ศึกษาเรื่อง
 ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนนอกระบบ โรงเรียนประเภท อาชีวศึกษาสังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สรุปว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีคุณลักษณะการ
 เรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำ
 ตนเอง ในด้านความคิด สร้างสรรค์สูงกว่าเพศหญิง เช่นเดียวกับ Mourad (1979) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระดับ
 SDLRS โดยจำแนกตามระดับผลการศึกษา และเพศจะมีระดับ SDLRS แตกต่างกันหรือไม่ โดยมีนักเรียนที่
 มีระดับสติปัญญาดีเลิศ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายกลุ่ม
 ตัวอย่างจำนวน 684 คน และนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยจอร์เจีย จำนวน 185 คน นักเรียนที่มี
 สติปัญญาดีเลิศทำแบบทดสอบความแตกต่างทางความคิดสร้างสรรค์ (Torrance tests of creative thinking)
 และนักเรียนจำนวน 569 คน มีครูเป็นผู้ให้คะแนนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่ Mourad พบว่าระดับของ
 การเรียนรู้ด้วยตนเองไม่สัมพันธ์กับชั้นที่ศึกษาในคณะ หรือทำการวิจัยในระหว่างช่วงเวลา 3 ปี หรือจำนวน
 ที่ได้กล่าวมามากกว่า 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบกับ ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองกับนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา
 ดีเลิศ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีสติปัญญาดีเลิศตาม ที่ครูเป็น
 ผู้ให้ระดับ SDLRS พบว่านักเรียนดังกล่าวมีระดับ SDLRS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนก
 ตามระดับชั้นที่ศึกษาและจำแนกตามเพศ Guglielmino และคนอื่น ๆ และคณะศึกษาศาสตร์วิเคราะห์ ความ
 ต้องการด้านทักษะพื้นฐานและ การออกแบบหลักสูตรสำหรับสถานที่ทำงาน กลุ่มมือการปฏิบัติงานด้วยตนเอง
 ซึ่งสร้างจากประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีจุดประสงค์เพื่อให้กับผู้เชี่ยวชาญการศึกษาผู้ใหญ่
 ผู้ออกแบบหลักสูตร ผู้ที่มีส่วนกระตุ้น และสนับสนุนคนงาน เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน และงานหน้าที่ของ
 ตน โดยมีจุดเน้นที่การสร้างทักษะพื้นฐาน การวิเคราะห์กระบวนการทักษะความชำนาญ ทั้งการจัดเตรียม
 กิจกรรมการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา ให้ผู้เรียนมีการ
 เรียนด้วยตนเอง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความ
 ต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ในสิ่งที่ยากโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคพยายามคิดหาวิธีการต่าง ๆ ในการ
 แก้ปัญหาไปสู่ความต้องการนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทราพรณ สุขประชา (ภัทราพรณ สุขประชา, 2540: 37)
 ที่สรุปว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความตั้งใจและมุ่งมั่น
 โดยไม่เกรงกลัวต่ออุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น และกล้าที่จะประสบกับล้มเหลวเนื่องจากเป็นสิ่งที่ตนต้องการ
 และเชื่อมั่นว่าสามารถทำได้ เมื่อทำสำเร็จจะเกิดความพึงพอใจ

ในการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาของ ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ, 2542 : 26) พบว่าลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะเป็นผู้ที่มีความพยายาม มีความอดทนในการทำงานหรือกิจกรรมที่อยากให้อำเร็จลุล่วง มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และความรับผิดชอบซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541 : 181) ที่กล่าวว่า ลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ มีความรับผิดชอบในงานที่ตนทำ ซึ่งช่วยผู้เรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ วางแผนและประเมินผลงานของตนเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวในการเรียนอีกด้วย เนื่องจากเมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จ ตามความต้องการของตน ก็จะก่อให้เกิดความพยายามอย่างไม่ย่อท้อ พร้อมทั้งจะเผชิญกับอุปสรรค รวมทั้งสามารถควบคุมการกระทำ หรือพฤติกรรมต่างๆ ที่จะกระทำเพื่อเกิดความสำเร็จได้ จึงเห็นได้ว่าแรงจูงใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ การเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการ และมีความตั้งใจ ในการเรียนรู้ของผู้เรียน จะส่งผลให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่จะเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนอาจหาวิธีเพิ่มแรงจูงใจ เพื่อที่จะเพิ่มความก้าวหน้าในการเรียน หรือเพิ่มความพอใจ พยายามเน้นความสำคัญของการเรียนซึ่งสิ่งที่จะทำได้มีดังนี้

1. หาสาเหตุของการขาดแรงจูงใจ พยายามเพิ่มความสุข และความยินดีในการเรียนรู้ หรือเพิ่มความสนใจในกิจกรรมในการเรียนรู้
2. จัดการกับการขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะเรียนรู้ หรือจัดการกับความสงสัยในความสำเร็จของโครงการที่จะเรียนรู้
3. การเอาชนะความรู้สึกผิดหวังต่อแท้ ที่มีสาเหตุมาจากความยากลำบากต่าง ๆ บอกเล่าผู้อื่นถึงความสำเร็จของตนวิธีการดังนี้

3.1 การทำสมุดบันทึกส่วนตัว เพื่อใช้บันทึกข้อมูล ความคิดเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราได้เรียนรู้หรือเกิดขึ้นในสมองของเรา สมุดนี้จะช่วยสะสมความคิดทีละน้อยเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมให้กว้างไกลออกไป

3.2 การกำหนดโครงการเรียนรู้รายบุคคล ที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะเรียนรู้อย่างไร โดยพิจารณาว่าความรู้ที่เราแสวงหานั้นช่วยให้เราถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสนุกสนานที่จะเรียนหรือไม่ ประหยัดเงิน และเวลามากน้อยเพียงใด

3.3 การทำสัญญาการเรียน เป็นข้อตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายและหลักการของสถาบันการศึกษาโดยกำหนดกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม

3.4 การสร้างห้องสมุดของตนเอง หมายถึงรวบรวมรายชื่อข้อมูลแห่งความรู้ต่าง ๆ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ตรงกับความสนใจเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

หรือกิจกรรมที่อาศัยความคิดนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือ การใช้เวลาฝึกทวนเดี่ยวติดต่อกันไปก่อนในครั้งแรก ๆ
ต่อไปจึงค่อยใช้วิธีการแบ่งฝึก

1.3 การเรียนเพิ่มเติม (Over Practice) คือ การฝึกฝนเพิ่มเติมหลังจากที่เรียนรู้แล้วจะช่วยให้จำ
บทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้จำบทเรียนได้นานๆ แม้ว่าจะไม่ได้นำมาใช้ก็ตาม

2. การรู้ผลงาน จะทำให้ทราบว่าข้อบกพร่องคืออะไร และควรแก้ไขอย่างไร นอกจากนั้นยังช่วยให้
ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นด้วย

3. การแบ่งบทเรียนเป็นตอน ๆ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคล

3.1 การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ได้ผลดีที่สุดของแต่ละคนจะไม่
เหมือนกัน บางคนเรียนได้ดีโดยการฟัง บางคนโดยการอ่าน แต่บางคนก็ต้องใช้สองวิธีประกอบกันเราไม่
อาจกล่าวได้ว่าวิธีใดให้ผลดีที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นวิธีการที่คนเราใช้เรียนยังแตกต่างกันไปตามชนิดของบทเรียน
อีกด้วย

3.2 เครื่องล่อใจ (Incentive) ซึ่งหมายถึง สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ทำ
กิจกรรม หรือแสดงพฤติกรรม เครื่องล่อใจ ครูอาจนำมาใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ การเรียนมาก
ขึ้น

3.3 ความสนใจ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการเรียน มีเจตนาที่ดีต่อบทเรียนซึ่งจะทำให้
เกิดการเรียนรู้โดยไม่ตั้งใจขึ้นได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยในการเรียนที่จะตัดลินความสามารถของตนเองมีดังนี้

1. ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้
อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเซาว์ปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และ
สุขภาพจิต

2. ลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้อาจแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระ หรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนมีผลต่อ
ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความสั้นยาวของบทเรียน ความยากง่ายของบทเรียน

2.2 สื่อประกอบบทเรียน ได้แก่ สื่อสารการเรียนต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้น
เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนที่มีผล
ต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อ

สรุปว่าการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งคนนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อบุคคลโดยตรงในการที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับ
ตนเองว่าจะมีความสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ จากการใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่หรืออาจศึกษาเพิ่มเติมเพื่อ
ตัดสินใจว่าสามารถกระทำสิ่งนั้นๆ ได้หรือไม่ และในระดับใด จากนั้นจึงดำเนินการกระทำให้บรรลุ
จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สอดคล้องกับกาญจนา ภาสุรพันธ์ (กาญจนา ภาสุรพันธ์, 2531 : 44) ที่ทำการ ศึกษาความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อ สภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาจะช่วยสร้าง และปลูกฝังให้นักศึกษามีความรักและ กระตือรือร้นในการเรียน รวมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษามีความเจริญก้าวหน้า และ

ประสบผลสำเร็จในการเรียน จากการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาข้างต้น อาจสรุปได้ว่าหาก มหาวิทยาลัยมีสิ่งแวดล้อม ที่ดีก็จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้มุ่งหวังและค้นหา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรม ของนักศึกษา และยังเป็น การช่วยส่งเสริมให้เกิดขึ้น และส่งผลให้มีความตั้งใจในการแสวงหาความรู้อีกด้วย

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน

สิ่งแวดล้อมทางบ้าน โดยเฉพาะสัมพันธภาพในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นด้านความสัมพันธ์ของบุคคลใน ครอบครัว ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านสภาพที่ตั้งของบ้าน ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญและเป็นส่วนช่วย เสริมการเรียนให้ประสบความสำเร็จ

สภาพแวดล้อมทางบ้านแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน (พระยาอริศศักดิ์ ยางธิสร, ม.ป.ป : 35) คือ

1. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและ ผู้ปกครองเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาเอง ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับเด็ก ระหว่างพี่น้องกับเด็ก และสภาพทั่วไปของครอบครัว

2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ รายรับรายจ่ายของครอบครัวสถานภาพ ของครอบครัว การเงินของนักเรียนที่จะใช้จ่ายเรื่องการศึกษาและส่วนตัว และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินของผู้อื่น

3. องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ สภาพของบ้าน ที่ตั้งของบ้าน สิ่งแวดล้อมในบริเวณบ้าน ตลอดจนอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ของสังคมละแวกนั้น

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย แอนเดอร์สัน (Anderson) ได้ระบุถึง ลักษณะ ของบรรยากาศทางการเรียน ที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้สึกรู้ ความรู้ และพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2521 : 52-54) ไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกรักใคร่สนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียน ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้ และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะใช้ได้อยู่ตลอดเวลา

6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน

7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์ความความหวังในการเรียนอย่างชัดเจน

8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น

9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ

10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่

12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวก ในหมู่นักศึกษา

13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

14. เสรีภาพมีขอบเขตไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน (อัจฉรา ประไพตระกูล, ม.ป.ป : 51) มีดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาตลอดจนการวางแผนอาคารภูมิวิธียุคได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้หลักสูตรที่ดีต้องให้ตรงกับ ความมุ่งหมายของการศึกษา และตรงกับความต้องการของเด็กในแต่ละวัน

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และถือเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนขาดเสียมิได้ และอีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถจัดให้นักเรียนได้ก็คือ การจัดบทเรียน ซึ่งครูพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนซึ่งเหมาะสมวัย ความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็ก และท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และง่ายขึ้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน กิจกรรมคือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดหมายที่วางใจหรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่ครูสามารถจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง และกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างประดิษฐ์ เป็นต้น

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้การเรียนนั้น อาจไม่ใช่หมายถึง ห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียวบางครั้งอาจเป็น สนามโรงเรียน หรือ สถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยเร่งความรู้สึกและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานที่ต้อง ไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่ว่างเวงจนรู้สึกอึดอัดจนน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรกและสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้ และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนและควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อนแล้วสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีการสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ที่ช่วยให้การเรียนการสอน ประสบผลดี ไม่ว่าจะจากการศึกษางานวิจัยยังคงพบว่าไม่มีอุปกรณ์การสอนใดในโลกที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถในการสอนได้

แนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน (สุวดิษฐ์ จตุพร, 2547 : 28) มีดังนี้

1. ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญาคือ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตนาที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. ส่งเสริมนักเรียนให้มีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองมากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3. ส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวทางการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และยอมรับมติของกลุ่ม

4. ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษากับผู้สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้สอนถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้อุดมดี มีผลให้เกิดความเข้าใจ ความห่วงใย และความผูกพันอันแน่นแฟ้น นักเรียนสนใจยอมรับในตัวครูส่งผลต่อความสำเร็จมีแรงจูงใจในการเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างครู และนักเรียนที่ดีมีองค์ประกอบที่ช่วยสร้างเสริมหลายประการ (ธีรยุทธ เสนิย์วงศ์ ณ อยุธยา, 2525 : 33) ที่จะช่วยสร้างเสริมหลายประการ คือบุคลิกภาพที่ดีบางประการของครู มีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขันการใช้บทบาทในฐานะผู้นำของครู พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติ และความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ กล่าวคือ ถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และเป็นคนมองโลกในแง่ดีย่อม

สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนกับครู ที่มีต่อทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าว ตรงกันข้ามและการที่ครูใช้ การเสริมสร้างแรงที่เหมาะสม กับนักเรียนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน การเสริมสร้างที่ ทำอย่างจริงจังเหมาะสม กับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้การเสริมแรงเฉพาะพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม เท่านั้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือพฤติกรรมมีปัญหา เป็นต้น

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน โดยการที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบ คำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้อยาก เห็นและกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวมีโอกาสได้ใช้ความคิดของตนเองและมีโอกาสที่ จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูเป็นมิตรเกิดความเป็นกันเอง

สไตลส์ แอนด์คอร์ซีย์ (Stiles and Dorsey) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบประชาธิปไตยใน โรงเรียนมัธยมศึกษา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนการสอน (สุวศิยฐ์ จตุพร, ม.ป.ป : 38) ดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบอิตาเลียนโดยนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นแบบสั่งและเชื่อฟัง โดยไม่มีข้อโต้แย้งนักเรียนจะสนใจบทเรียน เพื่อคะแนนของตนเองโดยไม่คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างตน กับผู้อื่น ส่วนครูไม่มีจุดหมายที่จะพัฒนานักเรียน ให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ เท่าที่ควรเพียงแต่ต้องการให้ นักเรียนสนใจบทเรียนที่ตนกำลังสอนเท่านั้นครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่พอใจบังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามอย่าง เคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติจิตใจ หรือความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนแบบนี้ นักเรียน จะมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

2. การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยนั้น ครูจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ วางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนทั้งด้านความ สนใจ ความสามารถ ทัศนคติ ส่วนนักเรียนต้องการ ได้รับความรู้มากกว่าคะแนนสูง ๆ และครูเป็นเพียงที่ ปรีกษาของนักเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนแบบอิตาเลียนโดย จึงเป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนซึ่งบรรยากาศแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ปัญหาของนักศึกษาโดยเฉพาะวัยรุ่นในเรื่องสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนถือเป็นเรื่องสำคัญก่อให้เกิดปัญหา กระทบกับการเรียนเป็นอย่างมาก

Knowles (Knowles, M.S : 1975) กล่าวว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่ช่วยในด้านการให้ความรักคอยรับฟัง เรื่องราวและปัญหาต่าง ๆ ให้ความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความคิด ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งให้การสนับสนุน ในเรื่องต่าง ๆ ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นนั้นมีแนวโน้ม ที่จะเลือกเพื่อนที่มีความคิด และ พฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันและมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ ของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นจะมีความต้องการ อยู่ร่วมกับเพื่อน ที่มีรสนิยมใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านความคิด การแต่งกายหรือการแสดงออก พยายามปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม การคบเพื่อนดีจึงมีความสำคัญมากเพื่ออาจจะสอนให้ทำตาม กฎเกณฑ์ที่สังคมต้องการหรือในทางตรงกันข้ามอาจสอนให้ทำอะไรฝืนกฎเกณฑ์ ของสังคม นอกจากนั้นที่ สังคมต้องการ หรือในทางการพัฒนาทางด้านความรู้ ทัศนคติ บุคลิกภาพ ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม

เพื่อในห้องหรือกลุ่มเดียวกันจะมีบทบาทเป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือและแนะนำให้ผู้เรียน บรรลุตาม จุดมุ่งหมาย ในขณะที่ผู้เรียนจะต้องแข่งขันกับตนเอง และเอาชนะตนเอง

เฟลด์แมน และนิวคอม (กาญจนา ภาสุพันธ์, ม.ป.ป : 41) (Feldman Newcomb) กล่าวถึงความสำคัญ ของเพื่อนที่มีต่อนักศึกษาว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้ นักศึกษามีความมั่นใจ และพอใจในตนเองยิ่งขึ้น กลุ่มเพื่อน จะตอบสนอง ความสนใจของนักศึกษาที่ไม่ได้รับการตอบสนองทางด้านวิชาการหรือมีความล้มเหลวทาง วิชาการมาแล้ว กลุ่มเพื่อนจะช่วยฝึกการเข้าสังคมและการสร้างสัมพันธภาพส่วนตัวมีผลทำให้นักศึกษา สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยฝึกทักษะทางสังคมช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่มั่นคง

ไพทูร์ย์ สีนลาร์ตัน (ไพทูร์ย์ สีนลาร์ตัน, 2543 : 47-55) ให้ความเห็นว่าลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่าง กลุ่มนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามี 2 แบบ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานความรู้สึกรัก และความผูกพันต่อกัน เช่น ความรู้สึกระหว่างครอบครัว ความรู้สึกผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การตัดสินใจอาศัยความรู้สึกอารมณ์ และเอาใจใส่เป็นหลัก กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์นี้ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง การเชียร์กีฬาความสัมพันธ์ แบบนี้จะสูญหายหรือถูกทำลายได้ง่าย เพราะไม่เกิดขึ้นโดยเหตุผลและหลักการ ส่วนความสัมพันธ์ทาง ปัญญาอาศัยความรู้ ความคิด เหตุผล สถิติปัญญา เป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึก ระหว่างเพื่อนร่วมทาง กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปราย หรือการสัมมนาทางวิชาการเพื่อแก้ไข ปัญหาต่างๆ ความสัมพันธ์แบบนี้จะยั่งยืนมั่นคง และปฏิสัมพันธ์ที่จำเป็นสำหรับกลุ่มเพื่อน

4. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

พฤติกรรมสอนของอาจารย์เป็นวิธีการ หรือการกระทำของอาจารย์ที่แสดงออกเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของผู้เรียน เช่นมีการเตรียมการสอน คำแนะนำการสอน ใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนวัดและประเมินผล การเรียนที่ดี (สนธยา เขมวิทรัตน์, 2542 : 25) อาจารย์จึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ โดยช่วยเตรียมการเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและค้นพบตนเอง โดยมีความล้มเหลว ทางการเรียนน้อยที่สุด สมสุข ชีระพิจิตร (สมสุข ชีระพิจิตร, ม.ป.ป : 4-6) ได้กล่าวถึงผู้สอนใน ระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในวิชาที่สอนอย่างดี รวมทั้ง ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเหตุผลในการอ่าน การคิด และยอมรับว่าตนมี ความสามารถในการปฏิบัติงานของตน ส่วนสุรางค์ ไคว์ตระกูล (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541 : 344) ได้สรุป หลักและวิธีการสอนตามทัศนะของนักจิตวิทยามนุษย์นิยมว่าเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียน ต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันห้องเรียนต้องมีความอบอุ่นไม่มีการข่มขู่ หรือทำโทษที่รุนแรง กระทบ จิตใจของผู้เรียน อาจารย์จะต้องส่งเสริม สนับสนุน และยอมรับผู้เรียนในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคล พยายาม เข้าใจความรู้สึกของผู้เรียน ควรมึวิธีการสอนที่ แปลกใหม่โดยการจัดประสบการณ์ที่ทำทาสติปัญญาของ ผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจ ค้นหา และมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นแรงเสริมภายในที่จะ ปลุกฝังให้ผู้เรียนใฝ่หาความรู้ไปตลอด การจัดการสอนวิธีการสอน และหลักสูตรต่าง ๆ โดยอาจารย์ตาม แนวทางที่ถูกต้องจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน เช่นเดียวกับ สนธยา เขมวิทรัตน์ (สนธยา

เขมวรัตน์, 2542 : 25) ที่กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ว่ามีอิทธิพลต่อผู้เรียนในการช่วยสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน อยากเข้าเรียนมีความสนใจต่อการเรียน ตลอดจนปลูกฝังเจตคติที่ดี และสรุปพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ว่าเป็นวิธีการ หรือการกระทำของอาจารย์ที่แสดงออก เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น มีการเตรียมการสอน ดำเนินการสอน ใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน วัดและประเมินผลการเรียนที่ดี บุคลิกภาพที่เหมาะสมของอาจารย์ รวมทั้งสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วย

นอกจากนี้ สุนทร โคตรบรรเทา (สุนทร โคตรบรรเทา, 2525 : 51) กล่าวว่า หลักและวิธีการสอนที่จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือผู้สอนมีหน้าที่ช่วยในการส่งเสริม และสร้างความสามารถให้เกิดขึ้น ตามที่ผู้เรียนต้องการ ผู้สอนจะต้องเชื่อว่า การใช้วิธีที่ถูกต้องผู้เรียนจะแสดงออกมาเองว่าเขามีความสามารถที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้กับผู้เรียน รวมทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีด้วย สำหรับ รุ่ง แก้วแดง (รุ่ง แก้วแดง, 2542 : 98) กล่าวว่าผู้สอนต้องมีการวางแผนกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการศึกษาหาความรู้ได้ตามความถนัด โดยอาจเรียนเพียงตามลำพังหรือเรียนเป็นกลุ่ม ให้โอกาส และเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ผู้สอนอาจเข้าไปช่วยเหลือ และให้คำแนะนำบ้าง สำหรับการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ซึ่งผลต่อความรู้สึกมีคุณค่า รู้จักเคารพตนเอง และผู้อื่นนั้น ผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีความยืดหยุ่น และควรให้ผู้เรียนไว้วางใจว่าผู้สอนสามารถเป็นที่พึ่งได้ กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด ส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีจินตนาการจากไม่ก็ตาม เพราะเป็นจุดสำคัญ ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนจากความสนใจของตนเอง

จึงเห็นได้ว่าคุณลักษณะบางประการ และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จะส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์จึงมีความหมายและสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา โดยใช้วิธีการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ตำราวิชาการต่าง ๆ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในระดับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาใน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางวิทยาลัยเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์วิทยาลัยราชพฤกษ์มากที่สุด อีกทั้งผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบการศึกษาจึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1. ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ การรับรู้ความสามารถแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เกรดพื้นฐานความรู้เดิมและเกรดที่ได้
2. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยราชพฤกษ์ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำนวนทั้งหมด 24 คน

3.1.2 การกำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่มประชากร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ผลการเรียนปานกลางและผลการเรียนต่ำ

ขั้นที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากเกรดเฉลี่ยสุดท้ายก่อนการเข้าศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

นักศึกษากลุ่มผลการเรียนดีเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ขึ้นไป

นักศึกษากลุ่มผลการเรียนปานกลางเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00 – 2.99

นักศึกษากลุ่มผลการเรียนต่ำเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00 -1.99

ขั้นที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา 3 กลุ่ม

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ โรงเรียนสังกัดเดิม ที่พักอาศัยเดิม การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา และปัญหาและอุปสรรคในการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา ประกอบด้วยการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ตัวแปรตาม ผลการเรียน ได้แก่ นักศึกษากลุ่มผลการเรียนดี เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ขึ้นไป นักศึกษากลุ่มผลการเรียนปานกลาง เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00 – 2.99 และ นักศึกษากลุ่มผลการเรียนต่ำเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00 -1.99

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแยกดำเนินการเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมจากตำรา บทความวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลอ้างอิงต่างๆ

ส่วนที่สอง ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง โดยใช้แบบสอบถามสำรวจ ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและการหาวิธีการแก้ไข โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษาแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งปลายเปิดและปลายปิด

ในการวัดค่าจากแบบสอบถามเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการเรียน ชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ คำถามจะเกี่ยวกับเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้าน

ครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ลักษณะการตอบจะเป็นการให้น้ำหนักความสำคัญจากมากไปน้อย โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

เป็นความจริงมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
เป็นความจริงมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
เป็นความจริงปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
เป็นความจริงน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
เป็นความจริงน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

เป็นความจริงมากที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน
เป็นความจริงมาก	เท่ากับ	2	คะแนน
เป็นความจริงปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
เป็นความจริงน้อย	เท่ากับ	4	คะแนน
เป็นความจริงน้อยที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน

จากข้อคำถาม 47 ข้อ เป็นคำถามเชิงนิมิต ให้คะแนน 5,4,3,2,และ1 ตามลำดับ

สำหรับคำถามเชิงนิเสธ การให้คะแนนเป็นตรงกันข้าม คือ 1,2,3,4,และ 5 ตามลำดับในการใช้หลักเกณฑ์การประเมินค่า นั้น ใช้แบบ Likert พิจารณาจากหลักเกณฑ์เฉลี่ย ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	เป็นความจริงมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	เป็นความจริงมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	เป็นความจริงปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	เป็นความจริงน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	เป็นความจริงน้อยที่สุด

3.4 การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วจะนำข้อมูลมาลงรหัสแล้วทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เพื่อศึกษาระดับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ใน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทางวิทยาลัย สถิติเกี่ยวกับการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคทางการเรียนของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลเบื้องต้น เช่น เพศ ช่วงเกรดเฉลี่ยรวมจากโรงเรียนเดิม โรงเรียนเดิมที่สังกัด ที่พักอาศัย ภูมิกองทุนหรือไม่ว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิเทศศาสตร์ และแนวโน้มของความคิดเห็นของนักศึกษาในการที่จะย้ายคณะ เพื่อ 1. ผู้วิจัยต้องการทราบว่า ผลการเรียนขึ้นอยู่กับข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวหรือไม่ 2. ผู้วิจัยต้องการทราบว่า ปัญหาและอุปสรรค 3 ด้าน ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน ข้อคำถามทั้งหมดนี้มีความสัมพันธ์กับผล การเรียนหรือไม่ และเป็นปัญหาที่ส่งผลกับการเรียนหรือไม่ ในที่นี้ ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจข้อมูลและนำเสนอ ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ตอนที่ 1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

4.2 ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ข้อมูลพื้นฐาน กับผลการเรียนของนักศึกษา

4.3 ตอนที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อคำถาม ภาพรวม 3 ด้าน

4.4 ตอนที่ 4 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนกับข้อคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัว นักศึกษาประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

4.5 ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคด้านการเรียนที่ต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือเป็น คำถามปลายเปิด ได้แก่ เหตุผลนักศึกษามีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ เพราะอะไร และกรณีไม่มีแนวโน้มที่จะย้าย คณะนักศึกษาต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใด และมีปัญหาอุปสรรคในเรื่องใด ทั้งนี้ผู้วิจัย สรุปผล เป็นความถี่ และเปอร์เซ็นต์ ที่นักศึกษาตอบแต่ละข้อคำถาม

สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

N คือ จำนวน ความถี่

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย (Mean)

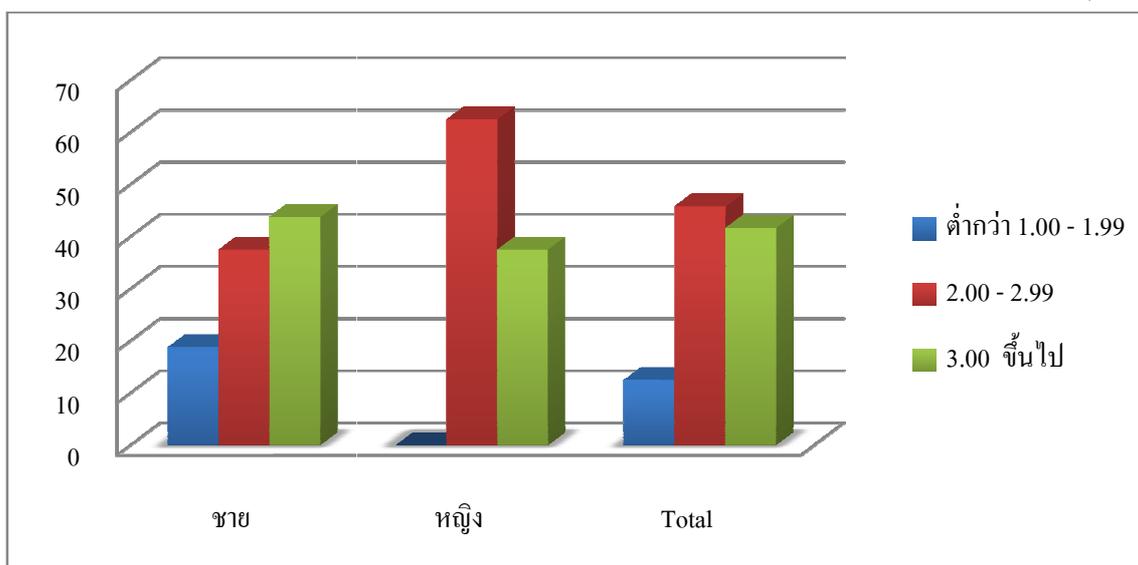
S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1 ตอนที่ 1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนวิทยาลัย

เพศ	ช่วงเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์			รวม
	ต่ำกว่า 1.00-1.99	2.00-2.99	3.00 ขึ้นไป	
ชาย	3 18.8%	6 37.5%	7 43.8%	16 100.0%
หญิง		5 62.5%	3 37.5%	8 100.0%
รวม	3 12.5%	11 45.8%	10 41.7%	24 100.0%

กราฟที่ 1 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ได้ก่อนเข้าเรียนวิทยาลัยราชพฤกษ์

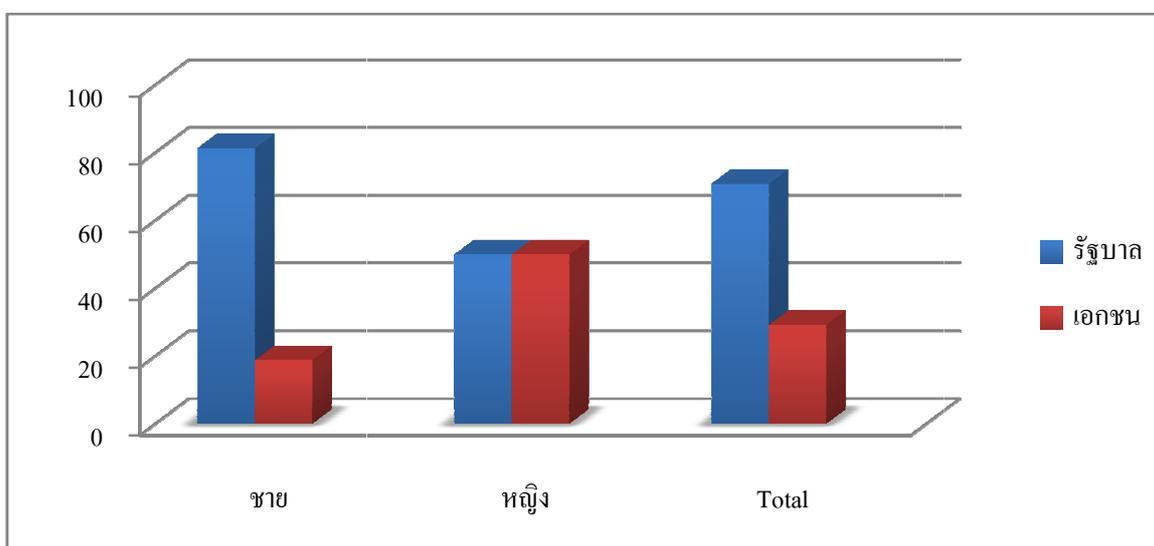

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน เป็นเพศชาย 16 คน เพศหญิง 8 คน จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่าช่วงเกรด 1.00 – 1.99 รวมน้อยละ 12.5 ช่วงเกรด 2.00-2.99 รวมน้อยละ 45.8 และช่วงเกรด 3.00 ขึ้นไป รวมน้อยละ 41.7

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด

เพศ	โรงเรียนเดิมสังกัด		รวม
	รัฐบาล	เอกชน	
ชาย	13	3	16
	81.3%	18.8%	100.0%
หญิง	4	4	8
	50.0%	50.0%	100.0%
รวม	17	7	24
	70.8%	29.2%	100.0%

กราฟที่ 2 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามโรงเรียนที่สังกัดเดิม

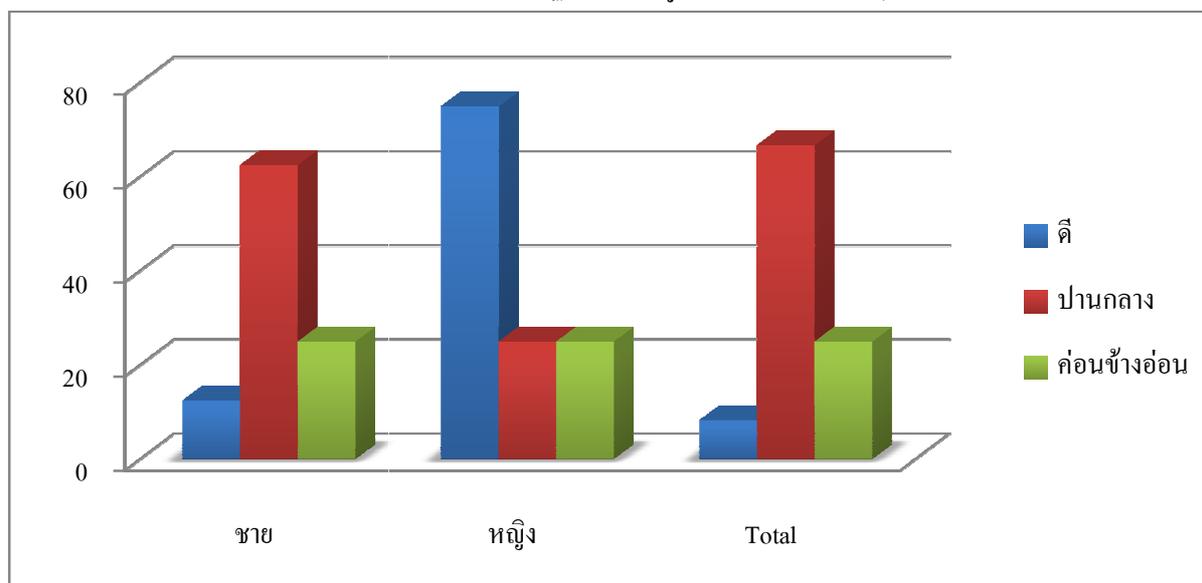

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาส่วนมากเรียนจบจากโรงเรียนของรัฐ ร้อยละ 70.8 รองลงมาจบจากโรงเรียนเอกชน ร้อยละ 29.2

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ

เพศ	พื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ			รวม
	ดี	ปานกลาง	ค่อนข้างอ่อน	
ชาย	2 12.5%	10 62.5%	4 25.0%	16 100.0%
หญิง		6 75.0%	2 25.0%	8 100.0%
รวม	2 8.3%	16 66.7%	6 25.0%	24 100.0%

กราฟที่ 3 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ

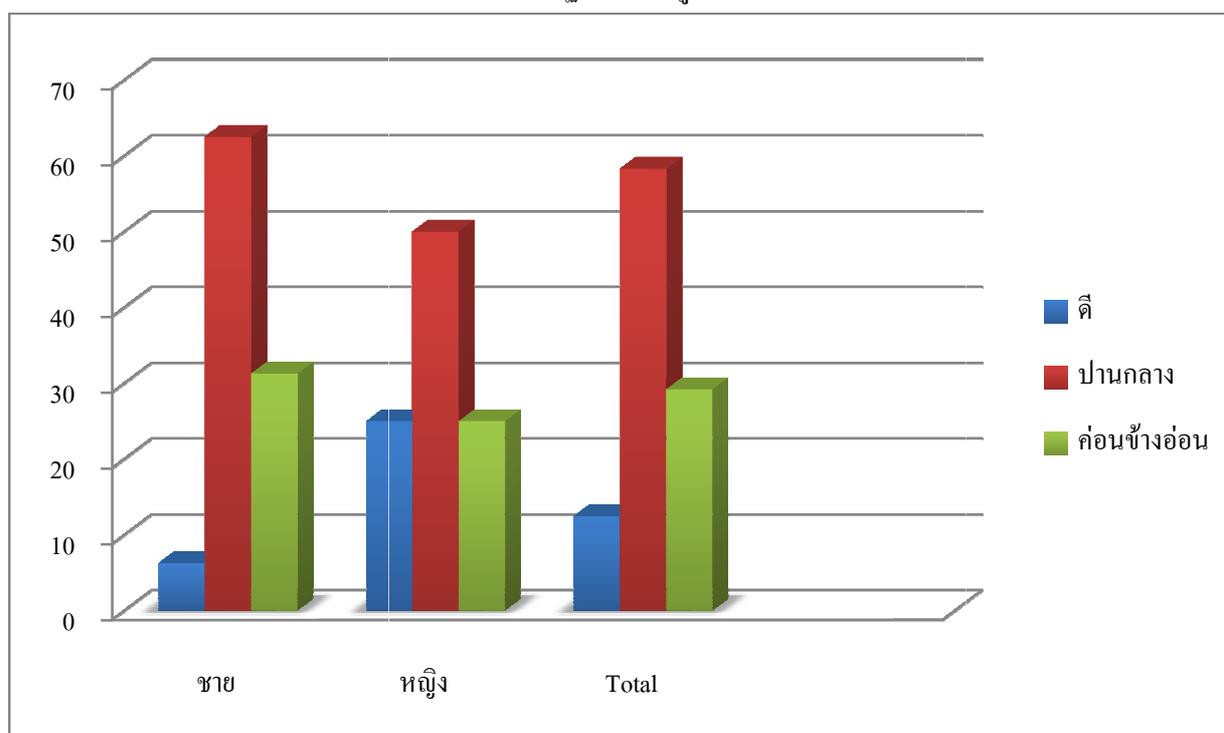

จากตารางที่ 3 พบว่าพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมส่วนมากอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 66.7 และค่อนข้างอ่อนร้อยละ 25 ส่วนที่อยู่ในระดับดีร้อยละ 8.3 เท่านั้น

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์

เพศ	พื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์			รวม
	ดี	ปานกลาง	ค่อนข้างอ่อน	
ชาย	1	10	5	16
	6.3%	62.5%	31.3%	100.0%
หญิง	2	4	2	8
	25.0%	50.0%	25.0%	100.0%
รวม	3	14	7	24
	12.5%	58.3%	29.2%	100%

กราฟที่ 4 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์

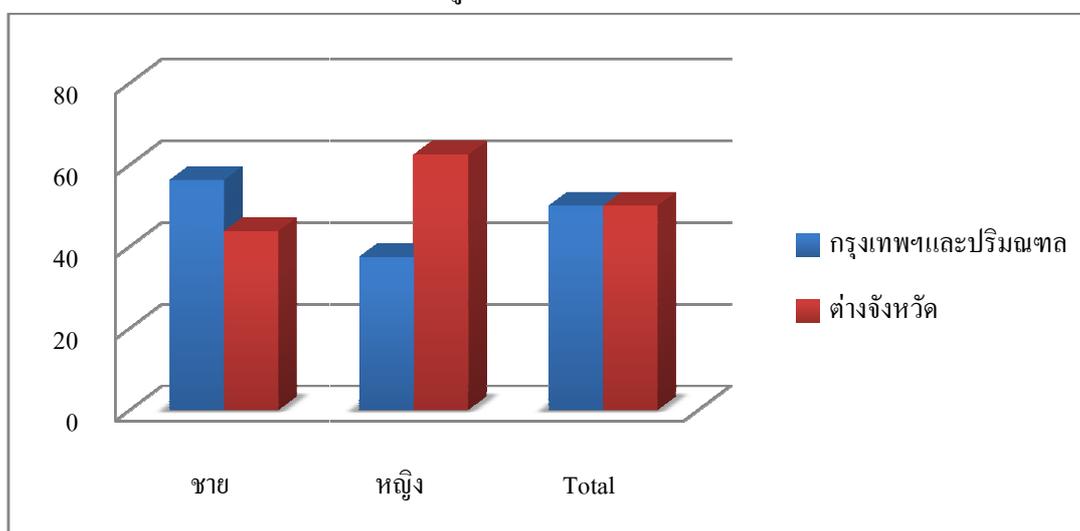

จากตารางที่ 4 พบว่าพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์จากโรงเรียนเดิมส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.3 และค่อนข้างอ่อนร้อยละ 29.2 ส่วนที่อยู่ในระดับดีร้อยละ 12.5 เท่านั้น

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิภาค

เพศ	ภูมิภาค		รวม
	กทม. และปริมณฑล	ต่างจังหวัด	
ชาย	9 56.3%	7 43.8%	16 100.0%
หญิง	3 37.5%	5 62.5%	8 100.0%
รวม	12 50.0%	12 50.00%	24 100.0%

กราฟที่ 5 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามภูมิภาค

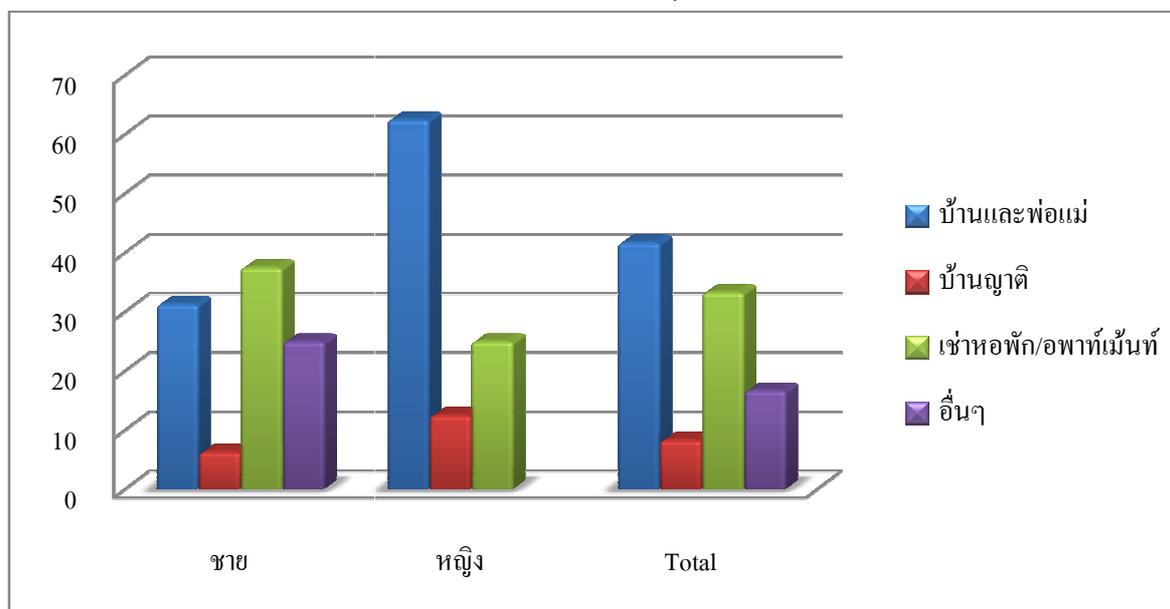

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาคณะนิติศาสตร์เป็นนักศึกษากรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 50 และต่างจังหวัดร้อยละ 50 ซึ่งมีจำนวนที่เท่ากัน

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่พักปัจจุบัน

เพศ	ที่พักอาศัยปัจจุบัน				รวม
	บ้านและพ่อแม่	บ้านญาติ	เช่าหอพัก / อพาทเมนท์	อื่นๆ	
ชาย	5 31.3%	1 6.3%	6 37.5%	4 25.0%	16 100.0%
หญิง	5 62.5%	1 12.5%	2 25.0%		8 100.0%
รวม	10 41.7%	2 8.3%	8 33.3%	4 16.7%	24 100.0%

กราฟที่ 6 จำนวนนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยปัจจุบัน

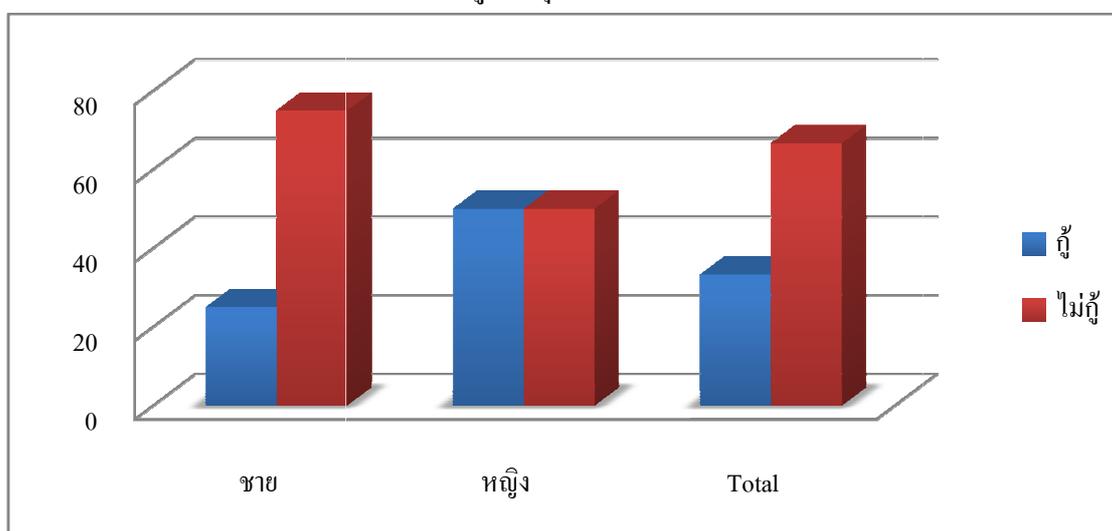

จากตารางที่ 6 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 41.7 รองลงมาอยู่หอพัก ร้อยละ 33.3 อยู่บ้านญาติร้อยละ 8.3 และอื่นๆ ร้อยละ 16.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

เพศ	การกู้เงินเพื่อการศึกษา		รวม
	กู้	ไม่กู้	
ชาย	4 25.0%	12 75.0%	16 100.0%
หญิง	4 50.0%	4 50.0%	8 100.0%
รวม	8 33.3%	16 66.7%	24 100.0%

กราฟที่ 7 จำนวนนักศึกษา จำแนกตามการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

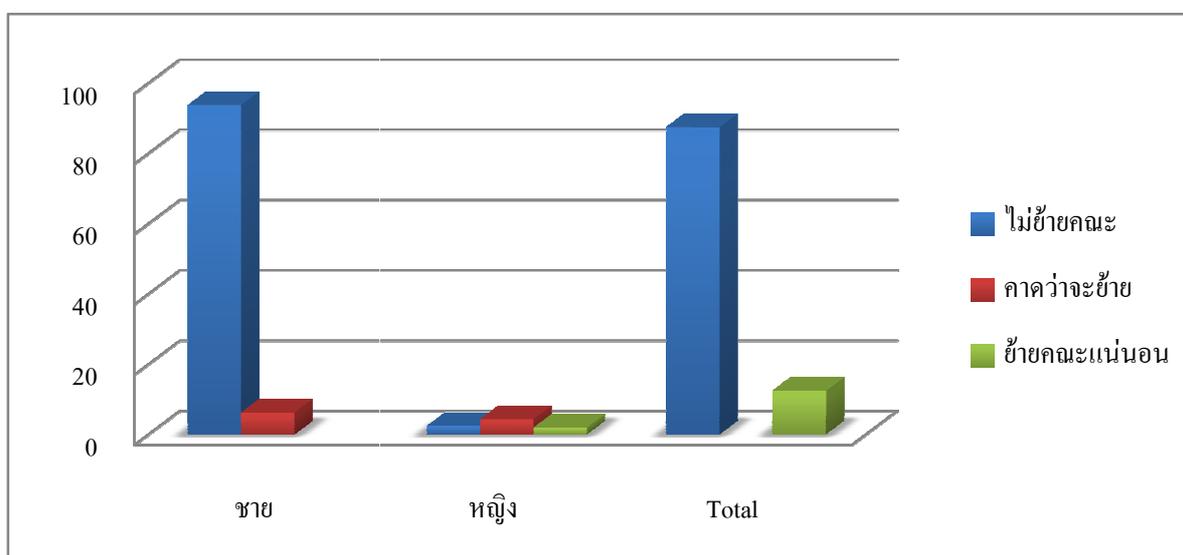

จากตารางที่ 7 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 66.7 ซึ่งมากกว่าการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ

เพศ	แนวโน้มที่จะย้ายคณะ			รวม
	ไม่ย้ายคณะ	คาดว่าจะย้าย	ย้ายคณะแน่นอน	
ชาย	15 93.8%	1 6.3%		16 100.0%
หญิง	7 87.5%		1 12.5%	8 100.0%
รวม	22 91.7%	1 4.2%	1 4.2%	24 100.0%

กราฟที่ 8 จำนวนนักศึกษา จำแนกตามแนวโน้มที่นักศึกษาคาดว่าจะย้ายคณะ

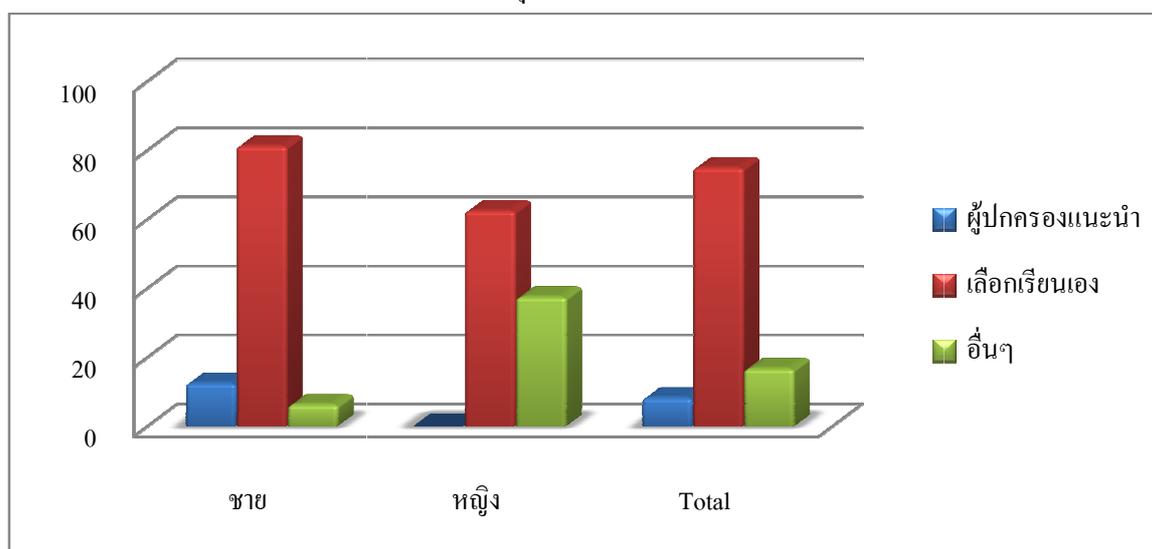

จากตารางที่ 8 พบว่านักศึกษาส่วนมากมีแนวโน้มไม่ย้ายคณะคิดเป็นร้อยละ 91.7 และที่คาดว่าจะย้ายคณะคิดเป็นร้อยละ 4.2 และย้ายคณะแน่นอนคิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์

เพศ	เหตุผลที่เรียนคณะนิติศาสตร์			รวม
	ผู้ปกครองแนะนำ	เลือกเรียนเอง	อื่นๆ	
ชาย	2 12.5%	13 81.3%	1 6.3%	16 100.0%
หญิง		5 62.5%	3 37.5%	8 100.0%
รวม	2 8.3%	18 75.0%	4 16.7%	24 100.0%

กราฟที่ 9 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์

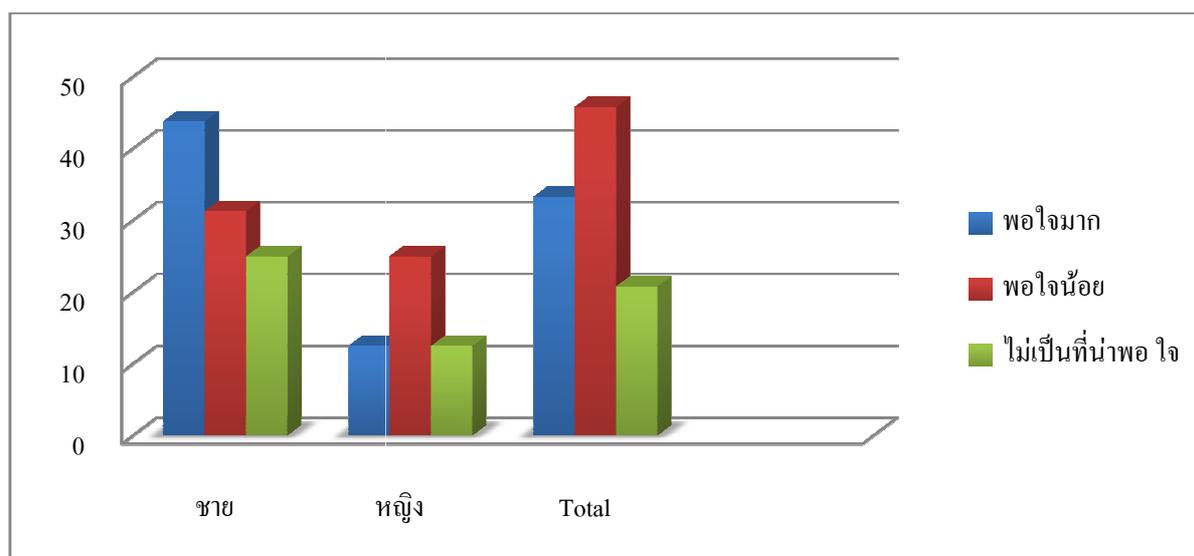

จากตารางที่ 9 พบว่านักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์ด้วยเหตุผลที่เลือกเรียนเองเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาเลือกตามเพื่อนและมีรุ่นพี่แนะนำคิดเป็นร้อยละ 16.7 ส่วนเลือกเพราะเหตุผลผู้ปกครองแนะนำคิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความพึงพอใจกับ ผลการเรียนรู้ใน
เทอมที่ผ่านมา

เพศ	ความพึงพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา			รวม
	พอใจมาก	พอใจน้อย	ไม่เป็นที่น่าพอใจ	
ชาย	7 43.8%	5 31.3%	4 25.0%	16 100.0%
หญิง	1 12.5%	6 75.0%	1 12.5%	8 100.0%
รวม	8 33.3%	11 45.8%	5 20.8%	24 100.0%

กราฟที่ 10 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามภาพรวมความพึงพอใจในการเรียนที่ผ่านมามีการศึกษา
1/2554

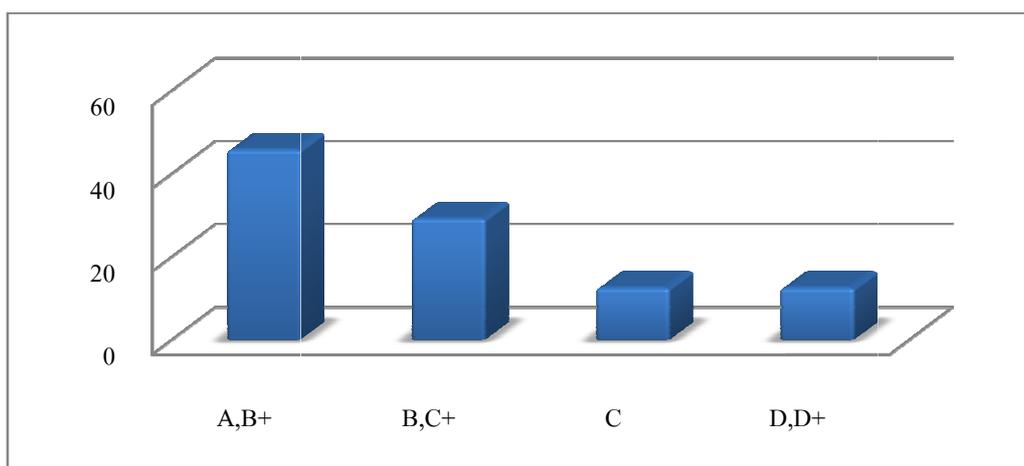

จากตารางที่ 10 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มีความ
พึงพอใจน้อยคิดเป็นร้อยละ 45.8 มีความพึงพอใจมากคิดเป็นร้อยละ 33.3 และไม่เป็นที่น่าพอใจคิดเป็น
ร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ตารางแสดงเกรดเฉลี่ย (GPA) ของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ปีการศึกษา 1/2554
จำนวนรวมทั้งสิ้น 24 คน

Grad	Frequency	Percent
A , B+	11	45.8
B , C+	7	29.2
C	3	12.5
D , D+	3	12.5
Total	24	100.0

กราฟที่ 11 กราฟเกรดเฉลี่ย (GPA) ของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ปีการศึกษา 1/2554 จำนวน
รวมทั้งสิ้น 24 คน

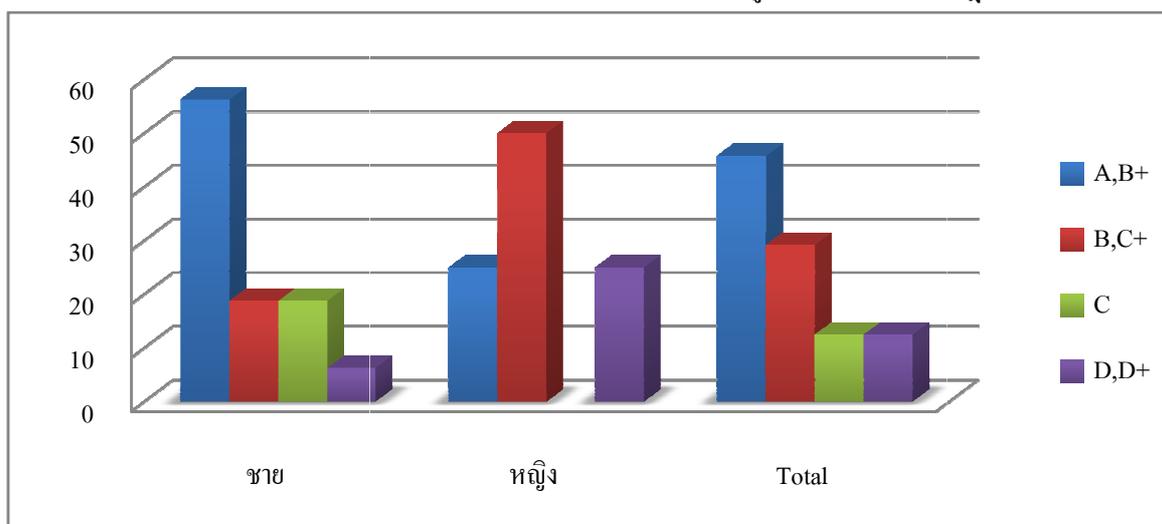

จากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ย (GPA) ในระดับดี (A,B+) คิดเป็นร้อยละ 45.8 ส่วน
นักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (B,C+) คิดเป็นร้อยละ 29.2 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (C,และ D,D+)
ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

เพศ	ผลการเรียน (ช่วงเกรดที่ได้ในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย)				รวม
	A , B+	B , C+	C	D , D+	
ชาย	9 56.3%	3 18.8%	3 18.8%	1 6.3%	16 100.0%
หญิง	2 25.0%	4 50.0%		2 25.0%	8 100.0%
รวม	11 45.8%	7 29.2%	3 12.5%	3 12.5%	24 100.0%

กราฟที่ 12 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

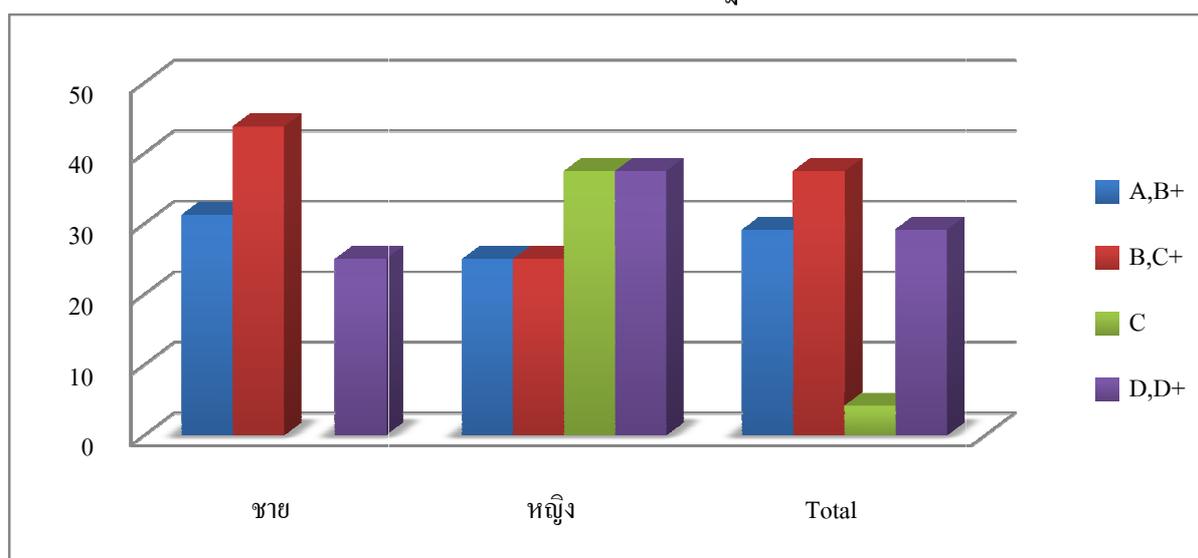

จากตารางที่ 12 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย มีผลการเรียนดี (A,B+) คิดเป็นร้อยละ 45.8 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (B,C+) คิดเป็นร้อยละ 29.2 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (C,และ D,D+) ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลการเรียนวิชากฎหมายแพ่ง หลักทั่วไป

เพศ	ผลการเรียน (ช่วงเกรดที่ได้ในวิชากฎหมายแพ่ง หลักทั่วไป)				รวม
	A , B+	B , C+	C	D , D+	
ชาย	5 31.3%	7 43.8%		4 25.0%	16 100.0%
หญิง	2 25.0%	2 25.0%	1 12.5%	3 37.5%	8 100.0%
รวม	7 29.2%	9 37.5%	1 4.2%	7 29.2%	24 100.0%

กราฟที่ 13 จำนวนนักศึกษาจำแนกตามผลการเรียน วิชากฎหมายแพ่ง หลักทั่วไป

จากตารางที่ 13 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาวิชากฎหมายแพ่งหลักทั่วไป มีผลการเรียนที่ระดับ A ,B+ คิดเป็นร้อยละ 29.2 ผลการเรียนที่ระดับ B ,C+ คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผลการเรียนที่ระดับ C คิดเป็นร้อยละ 4.2 และผลการเรียนที่ระดับ D+, D คิดเป็นร้อยละ 29.2 ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ข้อมูลพื้นฐาน กับผลการเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 14 ตารางแสดงผลการเรียนจำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด

โรงเรียนเดิม สังกัด	ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม 1 / 2554)			รวม	ค่า	Sig
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป			
รร.รัฐ	2 11.8%	6 35.3%	9 52.9%	17 100%	1.580	.222
รร.เอกชน		4 57.1%	3 42.9%	7 100%		
รวม	2 8.3%	10 41.7%	12 50.0%	24 100%		

จากตารางที่ 14 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเดิม สังกัดโรงเรียนรัฐบาล หรือ โรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 15 ตารางแสดงผลการเรียนจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

โรงเรียนเดิม สังกัด	ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม 1 / 2554)			รวม	ค่า	Sig
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป			
กรุงเทพฯ	1 8.3%	4 3.33%	7 58.4%	12 100%	.054	.818
ต่างจังหวัด	1 8.3%	6 50.0%	5 41.7%	12 100%		
รวม	2 8.3%	10 41.7%	12 50.0%	24 100%		

จากตารางที่ 15 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับภูมิลำเนาเดิม ไม่ว่านักศึกษาจะมาจากกรุงเทพมหานคร หรือต่างจังหวัด

ตารางที่ 16 ตารางผลการเรียนจำแนกตามการกู้เงินเรียนเพื่อการศึกษา

กองทุนเพื่อ การศึกษา	ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม 1 / 2554)			รวม	ค่า	Sig
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป			
กู้		2 25.0%	6 75.0%	8 100%	1.784	.195
ไม่กู้	2 8.3%	8 57.1%	6 42.9%	16 100%		
รวม	2 8.3%	10 41.7%	12 50.0%	24 100%		

จากตารางที่ 16 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการกู้กองทุนเพื่อการศึกษา

4.3 ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อคำถามภาพรวม 3 ด้าน

ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถามภาพรวม 3 ด้าน ของระดับปัญหา ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา ประกอบด้วยการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนและสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินค่านั้นใช้ตามแบบของ Likert พิจารณาจากหลักเกณฑ์เฉลี่ยดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	ระดับความเป็นจริง
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถาม ภาพรวม 3 ด้าน และรายชื่อ จำนวน 47 ข้อคำถาม

ข้อคำถาม	\bar{X} (Mean)	Std.	ระดับ
		Deviation	ความจริง
1.ด้านตัวนักศึกษา			
1.1 (การรับรู้ความสามารถ)			
-1.นักศึกษารับรู้ความสามารถแล้วไม่จำ	3.04	0.999	ปานกลาง
-2.นักศึกษาไม่เข้าใจวิชาที่เรียน	2.67	0.761	ปานกลาง
-3.นักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชาบางวิชาที่เรียนยากเกินไป	3.13	1.116	ปานกลาง
-4.นักศึกษามักจะเรียนไม่ทันเพื่อน	2.63	1.209	ปานกลาง
+5.นักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร	4.63	0.576	มากที่สุด
+6.นักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดี	3.83	0.868	มาก
+7.นักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน	3.33	0.816	ปานกลาง
-8.นักศึกษาชอบวิชาที่เรียนมากแต่ทำคะแนนได้ไม่ดี	3.17	0.816	ปานกลาง
รวม	3.30	0.895	ปานกลาง
1.2 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)			
+9.นักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่	3.71	0.859	มาก
-10.นักศึกษามาเรียนเป็นประจำ	2.04	1.233	น้อย
+11.นักศึกษามุ่งมั่นอ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี	3.58	0.776	มาก
+12.นักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ	3.92	0.776	มาก
+13.นักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้คะแนนดี	3.83	0.761	มาก
+14.นักศึกษามีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง	3.46	0.779	ปานกลาง
-15.นักศึกษาชอบทบทวนบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ	3.42	0.881	ปานกลาง
+16.เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาคงถามผู้สอนทันที	3.46	1.021	ปานกลาง
+17.นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.42	0.974	ปานกลาง
-18.การเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย	3.29	0.955	ปานกลาง
รวม	3.41	0.902	ปานกลาง

ข้อคำถาม	\bar{X}	Std.	ระดับ
	(Mean)	Deviation	ความจริง
3.ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย			
3.1(สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน)			
+29.ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	4.29	0.69	มาก
+30.ผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา	4.42	0.504	มาก
+31.ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน	4.25	0.676	มาก
+32.ผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน	2.71	0.999	ปานกลาง
+33.ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน	4.46	0.658	มาก
+34.ผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นประจำ	3.17	1.007	ปานกลาง
+35.ผู้สอนให้ออกาสนักศึกษาได้ทำงาน ในชั้นเรียนอย่างเต็ม ความสามารถ	4.13	0.741	มาก
+36.นักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอน ในการให้คะแนนสอบอย่างเท่าเทียม	4.42	0.717	มาก
-37.ผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา	1.46	0.658	น้อยที่สุด
+38.นักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง	4.08	0.83	มาก
รวม	3.74	0.748	มาก
3.2 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน)			
+39.นักศึกษาคือคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือทบทวนบทเรียนด้วย	3.46	0.72	ปานกลาง
+40.เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	3.75	0.68	มาก
+41.เพื่อนๆ และนักศึกษายกจับกลุ่มติวหนังสือกัน	3.08	0.88	ปานกลาง
+42.ทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษามีเพื่อนคอยให้กำลังใจ	3.50	1.02	ปานกลาง
+43.เพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ	1.50	0.78	น้อยที่สุด
-44.นักศึกษามักจะชวนเพื่อน โดดเรียนเสมอ	1.50	0.89	น้อยที่สุด
+45.เวลานักศึกษาขาดเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย	3.50	0.83	ปานกลาง
+46.เมื่อเพื่อนทำการบ้าน ไม่ได้ นักศึกษาจะเข้าไปช่วยแนะนำทันที	3.58	0.93	มาก
+47.เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ	3.88	0.74	มาก
รวม	3.08	0.83	ปานกลาง

จากตารางพบว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ที่มีต่อความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อคำถามในแต่ละด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ด้านตัวนักศึกษา

การรับรู้ความสามารถ $\bar{X} = 3.30$ อยู่ในระดับปานกลาง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ $\bar{X} = 3.41$ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว $\bar{X} = 3.38$ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน $\bar{X} = 3.74$ อยู่ในระดับมาก

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน $\bar{X} = 3.08$ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ การรับรู้ความสามารถตนเอง และสัมพันธภาพในครอบครัว ที่นักศึกษาให้ความสำคัญตามลำดับ

4.4 ตอนที่ 4 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนกับข้อความถามภาพรวม 3 ด้าน

ตารางที่ 18 ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อความถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในแต่ละด้าน โดยตารางแสดงภาพรวมของความสัมพันธ์ กับผลการเรียน

ข้อความถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค	ค่า	Sig
ด้านตัวนักศึกษา		
การรับรู้ความสามารถ	6.870	.004
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	22.105	.002
ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว		
สัมพันธภาพในครอบครัว	13.431	.001
ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย		
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน	24.752	.002
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	19.045	.003

จากตารางที่ 18 พบว่าในภาพรวมของข้อความถามใน ด้านตัวนักศึกษา ได้แก่การรับรู้ความสามารถ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางด้านครอบครัว และสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่นักศึกษาคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยคิดว่าปัจจัยต่างๆ มีผลต่อการเรียน ไปในแนวทางเดียวกัน

ทั้งนี้ผู้วิจัย นำเสนอรายละเอียดของข้อความถาม ทุกข้อความที่มีความสัมพันธ์ และไม่มีสัมพันธ์ กับผลการเรียนโดยดูจากช่วงเกรดเฉลี่ยรวม พิจารณากับข้อความถามรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 19 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเองในหัวข้อที่ 1 กับ ผลการเรียนรู้ที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	- 1. นักศึกษาอ่านหนังสือแล้วจำไม่ได้				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	1	-	2	2.394	.025
	50.0 %	50.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1	5	4	10		
	10.0%	50.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	5	4	3	12		
	41.6%	33.3%	25.1%	100.0%		
รวม	7	10	7	24		
	29.2%	41.6%	29.2%	100.0%		

จากตารางที่ 19 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อ นักศึกษาอ่านหนังสือแล้วจำไม่ได้ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ให้ความเห็นว่าเป็นจริงน้อย ร้อยละ 50 และไม่มีความเห็นเป็นจริง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 10 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 41.6 และจริงน้อย ร้อยละ 25.1

ตารางที่ 20 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเองในหัวข้อที่ 2 กับ ผลการเรียนรู้ที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	- 2. นักศึกษาไม่เข้าใจวิชาที่เรียน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1 50.0%	1 50.0%	-	2 100.0%	1.238	0.228
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	3 30.0%	7 70.0%	-	10 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	7 58.3%	3 25.1%	2 16.6%	12 100.0%		
	รวม	11 45.8%	11 45.8%	2 8.4%		

จากตารางที่ 20 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อ นักศึกษาไม่ค่อยเข้าใจวิชาที่เรียนในบางวิชา นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริงและความจริงบ้าง ร้อยละ 46 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 9 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่เห็นว่าเป็นความจริงและความจริงน้อยร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 70
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16.6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 58.3

ตารางที่ 21 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 3 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	- 3. นักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชา บางวิชาที่เรียนยากเกินไป				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	2.482	0.021
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	3	5	10		
	20.0%	30.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	6	3	3	12		
	50.0%	25.0%	25.0%	100.0%		
รวม	8	7	9	24		
	33.4%	29.2%	37.4%	100.0%		

จากตารางที่ 21 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชา บางวิชาที่เรียนยากเกินไป นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 37.4 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 33.4 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50

ตารางที่ 22 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเองในหัวข้อที่ 4 กับ ผลการเรียนรู้ที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	- 4. นักศึกษามักจะเรียนไม่ทันเพื่อน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	1	-	2	0.756	0.458
	50.0%	50.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	5	2	3	10		
	50.0%	20.0%	30.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	7	2	3	12		
	58.3%	16.7%	25.0%	100.0%		
รวม	13	5	6	24		
	54.2%	20.8%	25.0%	100.0%		

จากตารางที่ 22 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามักจะเรียนไม่ทันเพื่อน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือ เห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 54.2 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่เห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 58.3

ตารางที่ 23 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 5 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 5. นักศึกษามั่นใจจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	12.988	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	1	9	10		
	-	10.0%	90.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	-	12	12		
	-	-	100%	100.0%		
รวม	-	1	23	24		
	-	4.2%	95.8%	100.0%		

จากตารางที่ 23 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 95.8 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 4.2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 90 และมีความเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง

ตารางที่ 24 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 6 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+6.นักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้นไป				ค่า	sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99		1 50.0%	1 50.0%	2 100%	1.880	0.095
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1 10.0%	3 30.0%	6 60.0%	10 100%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1 8.3%	1 8.35	10 83.4%	12 100%		
รวม	2 8.4%	5 0.8%	17 70.8%	24 100%		

จากตารางที่ 24 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้นไป นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 70.8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.4 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริง บ้างร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 60 และมีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 8.3 และมีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 25 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 7 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 7. นักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99		1 50.0%	1 50.0%	2 100%	4.237	0.00
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2 20.0%	5 50.0%	3 30.0%	10 100%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1 8.3%	6 40.0%	5 41.7%	12 100%		
รวม	3 12.5%	12 50.0%	9 37.5%	24 100.0%		

จากตารางที่ 25 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 37.5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12.5 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 41.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 8.3

ตารางที่ 26 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเองในหัวข้อที่ 8 กับ ผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	- 8. นักศึกษาขอวิชาที่เรียนมากแต่ยังทำคะแนนได้ไม่ดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99		2 100.0%		2 100%	3.00	0.006
เฉลี่ย 2.00 – 2.99		5 50.0%	5 50.0%	10 100%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	4 33.4%	7 58.3%	1 8.3%	12 100%		
รวม	3 16.7%	14 58.3%	6 25.0%	24 100.0%		

จากตารางที่ 26 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาขอวิชาที่เรียนมากแต่ทำคะแนนได้ไม่ดี นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 17 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 50
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 8.3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 33.4

ตารางที่ 27 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 9 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 9. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1 50.0%		1 50.0%	2 100%	6.970	0.000
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1 10.0%	3 30.0%	6 60.0%	10 100%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป		4 33.3%	8 66.7%	12 100%		
รวม	2 8.3%	7 29.2%	15 45.8%	24 100.0%		

จากตารางที่ 27 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 46 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 60 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 66.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 33.3

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 10 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	- 10. นักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1 50.0%	-	1 50.0%	2 100.0%	1.334	0.195
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	7 70.0%	3 30.0%	-	10 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	8 66.7%	2 16.7%	2 16.7%	12 100.0%		
รวม	16	6	2	24		
	66.7%	25.0%	8.3%	100.0%		

จากตารางที่ 28 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 8.3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 66.7 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 30
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 66.7

ตารางที่ 29 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 11 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 11. นักศึกษาท่อม่อ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	5.935	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	7	3	10		
	-	70.0%	30.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	7	5	12		
	-	58.3%	42.7%	100.0%		
รวม	-	14	10	24		
	-	58.3%	41.7 %	100.0%		

จากตารางที่ 29 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาท่อม่อ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 41.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 58.3 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 70
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 42.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 58.3

ตารางที่ 30 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 12 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 12. นักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	2	-	2	8.307	0.000
	-	100.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	3	7	10		
	-	30.0%	70.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	3	9	12		
	-	25.0%	75.0%	100.0%		
รวม	-	8	16	24		
	-	33.3%	66.7%	100.0%		

จากตารางที่ 30 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 83 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง ความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 31 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 13 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 13. นักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่พยายามเรียนให้ได้คะแนนดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99			2 100.0%	2 100%	6.549	0.000
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1 10.0%	2 20.0%	7 70.0%	10 100%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป		4 33.3%	8 56.7%	12 100%		
รวม	1 4.2%	6 25.0%	17 70.8%	24 100.0%		

จากตารางที่ 31 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้คะแนนดี นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 70.8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 4.2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 33.3 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 32 ค่าความสัมพันธ์ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 14 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+ 14. นักศึกษามีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99		2 100.0%		2 100%	6.328	0.000
เฉลี่ย 2.00 – 2.99		8 80.0%	2 20.0%	10 100%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1 8.3%	4 33.3%	7 58.4%	12 100%		
รวม	1 8.3%	14 58.3%	9 27.5%	24 100.0%		

จากตารางที่ 32 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 27.5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 58.3 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง อย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลางเห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 20 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยบ้างร้อยละ 80
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 58.4 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 33.3

ตารางที่ 33 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 15 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-15. นักศึกษาชอบบททวนบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	1	-	2	6.279	0.000
	50.0%	50.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1	7	2	10	6.279	0.000
	10.0%	70.0%	20.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	6	6	12	6.279	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
รวม	2	14	8	24	6.279	0.000
	8.3%	58.3%	33.4%	100.0%		

จากตารางที่ 33 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาชอบบททวนบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นแนวทางเดียวกันโดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 33.4 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.3 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 20 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 50

ตารางที่ 34 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 16 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+16.เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาจะถามผู้สอนทันที				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	2	-	2		
	-	100.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	5	3	10		
	20.0%	50.0%	30.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	3	7	12		
	16.7%	25.0%	53.3%	100.0%		
รวม	4	10	10	24		
	16.6%	41.7%	41.7%	100.0%		

จากตารางที่พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาจะถามผู้สอนทันที นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 41.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.6 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ให้ความเห็นว่าเป็นจริงบ้างอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 53.3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 16.7

ตารางที่ 35 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 17 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+17.นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2		
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	4	4	10		
	20.0%	40.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	5	5	12		
	16.6%	41.7%	41.7%	100.0%		
รวม	4	10	10	24		
	16.6%	41.7%	41.7%	100.0%		

จากตารางที่ 35 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 16.6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 41.7 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 20 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 40
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 41.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 16.6

ตารางที่ 36 ค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในหัวข้อที่ 18 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-18.การเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	2		2		
	-	100.0%		100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	2	6	10		
	20.0%	20.0%	60.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	6	4	12		
	16.6%	50.0%	33.4%	100.0%		
รวม	4	10	10	24		
	16.6%	41.7%	41.7%	100.0%		

จากตารางที่ 36 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อการเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 41.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.6 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงบ้างอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 20 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 16.6

ตารางที่ 37 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 19 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+19.ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	1	-	2	3.715	0.001
	50.0%	50.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	2	8	10	3.715	0.001
	-	20.0%	80.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	3	9	12	3.715	0.001
	-	25.0%	75.0%	100.0%		
รวม	1	6	17	24	3.715	0.001
	4.2%	25.0%	70.8%	100.0%		

จากตารางที่ 37 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 70.8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 4.2 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 80 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 38 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัว ในหัวข้อที่ 20 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-20.ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	2	-	2	0.514	0.612
	-	100.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	4	6	-	10	0.514	0.612
	40.0%	60.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	8	4	-	12	0.514	0.612
	66.7%	33.3%	-	100.0%		
รวม	12	12	-	24	0.514	0.612
	50.0%	50.0%	-	100.0%		

จากตารางที่ 38 พบว่าผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 50.0 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงบ้างอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 40
3. กลุ่มเรียนดี ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 66.7

ตารางที่ 39 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัว ในหัวข้อที่ 21 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-21.นักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	7.319	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	2	6	10	7.319	0.000
	20.0%	20.0%	60.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	1	11	12	7.319	0.000
	-	8.3%	91.7%	100.0%		
รวม	2	4	18	24	7.319	0.000
	8.4%	16.7%	74.9%	100.0%		

จากตารางที่ 39 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 74.9 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.4 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 60 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 91.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 40 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัว ในหัวข้อที่ 22 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-22.นักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	1	-	2	0.979	0.338
	50.0%	50.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	7	2	1	10	0.979	0.338
	70.0%	20.0%	10.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	9	-	3	12	0.979	0.338
	75.0%	-	25.0%	100.0%		
รวม	17	3	4	24	0.979	0.338
	70.9%	12.5%	16.6%	100.0%		

จากตารางที่ 40 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 16.6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 70.9 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 10 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 70
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 75

ตารางที่ 41 ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 23 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+23.นักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	6.061	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1	2	7	10	6.061	0.000
	10.0%	20.0%	70.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	1	10	12	6.061	0.000
	8.3%	8.3%	83.4%	100.0%		
รวม	2	3	19	24	6.061	0.000
	8.4%	12.5%	79.1%	100.0%		

จากตารางที่ 41 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 79.1 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.4 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 83.4 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 42 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 24 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+24.สมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	3.290	0.003
	-	50.0%	50.00%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	4	2	4	10	3.290	0.003
	40.0%	20.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	7	4	12	3.290	0.003
	8.3%	58.3%	33.4%	100.0%		
รวม	5	10	9	24	3.290	0.003
	20.9%	41.7%	37.4%	100.0%		

จากตารางที่ 42 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อสมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 37.4 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 20.9 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 33.4 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 43 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 25 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+25.สมาชิกในครอบครัวให้ความรักความอบอุ่นดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	6.061	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1	2	7	10	6.061	0.000
	10.0%	20.0%	70.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	2	9	12	6.061	0.000
	8.3%	16.7%	75.0%	100.0%		
รวม	2	5	17	24	6.061	0.000
	8.4%	20.8%	70.8%	100.0%		

จากตารางที่ 43 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อสมาชิกในครอบครัวให้ความรักความอบอุ่นแก่นักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 70.8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.4 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 44 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 26 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+26.เมื่อมีเวลาว่างนักศึกษาจะให้เวลาอยู่กับครอบครัว				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	5.000	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	2	6	10	5.000	0.000
	20.0%	20.0%	60.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	1	9	12	5.000	0.000
	16.0%	8.3%	75.0%	100.0%		
รวม	4	4	16	24	5.000	0.000
	16.7%	16.7%	66.6%	100.0%		

จากตารางที่ 44 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อมีเวลาว่างนักศึกษาจะให้เวลาอยู่กับครอบครัว นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 66.6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 60 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7

ตารางที่ 45 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 27 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-27.สมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	2	-	2	1.965	0.062
	-	100.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	6	3	1	10	1.965	0.062
	60.0%	30.0%	10.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	11	1	-	12	1.965	0.062
	91.7%	8.3%	-	100.0%		
รวม	17	6	1	24	1.965	0.062
	70.8%	25.0%	4.2%	100.0%		

จากตารางที่ 45 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อสมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 4.2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 70.8 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 60
3. กลุ่มเรียนดี ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 91.7

ตารางที่ 46 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 28 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+28.บิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	14.051	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	2	8	10	14.051	0.000
	-	20.0%	80.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	-	12	12	14.051	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
รวม	-	2	22	24	14.051	0.000
	-	8.3%	91.7%	100.0%		

จากตารางที่ 46 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อบิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 91.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.3 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 80 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง

ตารางที่ 47 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 29 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+29.ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	11.519	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	2	8	10	11.519	0.000
	-	20.0%	80.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	1	11	12	11.519	0.000
	-	8.3%	91.7%	100.0%		
รวม	-	3	21	24	11.519	0.000
	-	12.5%	87.5	100.0%		

จากตารางที่ 47 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 88 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 13 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 80 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 91.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 48 ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดลอมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับ
อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 30 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+30.ผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	14.859	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	-	10	10	14.859	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	-	12	12	14.859	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
รวม	-	-	24	24	14.859	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		

จากตารางที่ 48 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นใน
แนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง ทั้ง 3 กลุ่ม

ตารางที่ 49 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 31 กับผลการเรียนที่ได้รับ.

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+31.ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	11.000	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	2	8	10	11.000	0.000
	-	10.0%	80.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	1	11	12	11.000	0.000
	-	8.3%	91.7%	100.0%		
รวม	-	3	21	24	11.000	0.000
	-	12.5%	87.5%	100.0%		

จากตารางที่ 49 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 87.5 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 12.5 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 80 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 91.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 50 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 32 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+32.ผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	1.159	0.258
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	4	5	1	10	1.159	0.258
	40.0%	50.0%	10.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	5	5	2	12	1.159	0.258
	41.7%	41.70%	16.6%	100.0%		
รวม	9	11	4	24	1.159	0.258
	37.5%	45.8%	16.7%	100.0%		

จากตารางที่ 50 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 16.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 37.5 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 10 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 40
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16.6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 41.7

ตารางที่ 51 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดลอมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 33 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+33.ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	10.011	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	-	10	10	10.011	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	2	10	12	10.011	0.000
	-	16.7%	83.30%	100.0%		
รวม	-	2	22	24	10.011	0.000
	-	8.3%	91.7%	100.0%		

จากตารางที่ 51 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 91.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 8 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 83 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7

ตารางที่ 52 ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 34 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+34.ผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นประจำ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	2.769	0.011
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	4	4	10		
	20.0%	40.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	7	3	12		
	16.7%	58.3%	25.0%	100.0%		
รวม	4	12	8	24		
	16.6%	50.0%	33.4%	100.0%		

จากตารางที่ 52 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องเรียน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทางแต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 33.4 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 16.6 โดยแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7

ตารางที่ 53 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 35 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+35.ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานในชั้นเรียนอย่างเต็ม ความสามารถ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	8.034	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	2	8	10	8.034	0.000
	-	20.0%	80.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	3	9	12	8.034	0.000
	-	25.5%	75.5%	100.0%		
รวม	-	5	19	24	8.034	0.000
	-	20.8%	79.2%	100.0%		

จากตารางที่ 53 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 79.2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20.8 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 80 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75.5 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 54 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 36 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+36.นักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนน สอบอย่างเท่าเทียม				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	10.507	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	1	9	10		
	-	10.0%	90.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	2	10	12		
	-	16.7%	83.3%	100.0%		
รวม	-	3	21	24		
	-	12.5%	88.5%	100.0%		

จากตารางที่ 54 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนนอย่างเท่าเทียม นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 88.5 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 12.5 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 90 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 83.3 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 55 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 37 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-37.ผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	1	-	2	74.5	0.000
	50.0%	50.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	10	-	-	10	74.5	0.000
	100.0%	-	-	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	11	1	-	12	74.5	0.000
	75.0%	8.3%	-	100.0%		
รวม	22	2	-	24	74.5	0.000
	97.7%	8.3%	-	100.0%		

จากตารางที่ 55 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือ ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงและมีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 97.7 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยอย่างยิ่ง
3. กลุ่มเรียนดี ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง 75 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 8.3

ตารางที่ 56 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 38 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ย รวม)	+38. นักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2		
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	3	7	10		
	-	30.0%	70.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	4	8	12		
	-	33.3%	66.7%	100.0%		
รวม	-	7	17	24		
	-	29.2%	71.3%	100.0%		

จากตารางที่ 56 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง นั่นคือ
ทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 71.3 และเห็นว่าเป็นความ
จริงน้อย ร้อยละ 29.2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้างร้อยละ 30
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 66.7 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 33.3

ตารางที่ 57 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 39 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+39.นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือ ทบทวนบทเรียนด้วย				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	5.621	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	5	3	10	5.621	0.000
	20.0%	50.0%	30.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	5	5	12	5.621	0.000
	-	41.7%	58.3%	100.0%		
รวม	2	10	12	24	5.621	0.000
	8.3%	41.7%	50.0%	100.0%		

จากตารางที่ 57 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือทบทวนบทเรียนด้วย นั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 8.3 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 58.3 และเห็นว่าเป็นความจริงบ้าง ร้อยละ 41.7

ตารางที่ 58 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 40 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+40.เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	-	2	2	6.485	0.000
	-	-	100.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	3	7	10	6.485	0.000
	-	30.0%	70.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	6	6	12	6.485	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
รวม	-	9	15	24	6.485	0.000
	-	37.5%	62.5	100.0%		

จากตารางที่ 58 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 62.5 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 70 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่มีเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 59 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดลอมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 41 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+41.เพื่อนๆ และนักศึกษาจะจับกลุ่มติวหนังสือกัน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	2.996	0.006
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	1	8	1	10	2.996	0.006
	10.0%	80.0%	10.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	3	6	3	12	2.996	0.006
	25.0%	50.0%	25.0%	100.0%		
รวม	4	15	5	24	2.996	0.006
	16.7%	62.5%	20.8%	100.0%		

จากตารางที่ 59 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเพื่อนๆ และนักศึกษาจะจับกลุ่มติวหนังสือกัน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 20.8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่เห็นว่าเป็นความจริง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 10 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 25

ตารางที่ 60 ค่าความสัมพันธ์ ด้านถึงแวกล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 42 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+42. ทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษาจะมีเพื่อนคอยให้กำลังใจ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	5.008	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	5	3	10	5.008	0.000
	20.0%	50.0%	30.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	3	7	12	5.008	0.000
	16.7%	25.0%	58.3%	100.0%		
รวม	4	9	11	24	5.008	0.000
	16.7%	37.5%	45.8%	100.0%		

จากตารางที่ 60 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษาจะมีเพื่อนคอยให้กำลังใจ นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 45.8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 30 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 58.3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16.7

ตารางที่ 61 ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 43 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+43.เพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	2	-	2	3.598	0.002
	-	100.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	9	1	-	10	3.598	0.002
	90.0%	10.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	11	1	-	12	3.598	0.002
	91.6%	8.3%	-	100.0%		
รวม	20	4	-	24	3.598	0.002
	83.3%	16.7%	-	100.0%		

จากตารางที่ 61 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 83.3 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงบ้างอย่างยิ่ง
2. กลุ่มเรียนปานกลาง ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 90
3. กลุ่มเรียนดี ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 91.6

ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดลอมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 44 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-44.นักศึกษามักจะชวนเพื่อนโดดเรียนเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	1	-	1	2	3.501	0.002
	50.0%	-	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	9	1	-	10	3.501	0.002
	90.0%	10.0%	-	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	10	-	2	12	3.501	0.002
	83.3%	-	16.7%	100.0%		
รวม	20	-	4	24	3.501	0.002
	83.3%	-	16.7	100.0%		

จากตารางที่ 62 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามักจะชวนเพื่อนโดยเรียนเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 16.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 83.3 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 50
2. กลุ่มเรียนปานกลาง ไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริง และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 90
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16.7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 83.3

ตารางที่ 63 ค่าความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 45 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+45.เวลานักศึกษาขาดเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	6.027	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	3	3	4	10	6.027	0.000
	30.0%	30.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	4	8	12	6.027	0.000
	-	33.3%	66.7%	100.0%		
รวม	3	8	13	24	6.027	0.000
	12.5%	33.3%	54.2%	100.0%		

จากตารางที่ 63 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเวลานักศึกษาขาดเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 54.2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12.5 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 30
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 66.7 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 64 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 46 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+46.เมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้นักศึกษาจะเข้าไปช่วย แนะนำทันที				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	5.935	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	2	4	4	10	5.935	0.000
	20.0%	40.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	3	9	12	5.935	0.000
	-	25.0%	75.0%	100.0%		
รวม	2	8	14	24	5.935	0.000
	8.4%	33.3%	58.3%	100.0%		

จากตารางที่พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้นักศึกษาจะเข้าไปช่วยแนะนำทันที นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 58.3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8.4 เมื่อก้าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่มีความเห็นเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และความเห็นเห็นว่าเป็นความจริงน้อย 20
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และไม่มีความเห็นเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 65 ค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 47 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+47.เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
ต่ำกว่า 1.00 – 1.99	-	1	1	2	7.312	0.000
	-	50.0%	50.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00 – 2.99	-	4	6	10	7.312	0.000
	-	40.0%	60.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	3	9	12	7.312	0.000
	-	25.0%	75.0%	100.0%		
รวม	-	8	16	24	7.312	0.000
	-	33.3%	66.70%	100.0%		

จากตารางที่ 65 พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 66.7 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 60 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนที่ต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือ

เป็นคำถามปลายเปิด ได้แก่ เหตุผลนักศึกษาที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ เพราะอะไร และกรณีไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะนักศึกษาต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใด และมีปัญหา อุปสรรคในเรื่องใด ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอน ที่อยากให้ทางคณะช่วยเหลือ ได้แก่

ตารางที่ 66 ความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกรณีมีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษามีเหตุผลใดและต้องการให้คณะช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

การเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอน	ความถี่
1. ไม่ชอบอ่านหนังสือและอยากได้เทคนิคใหม่ ๆ ในการจดจำการอ่านหนังสือหรือเปลี่ยนเป็นวิธีอื่น ๆ เช่น การฟังแทนการอ่าน	1

ตารางที่ 67 ค่าความถี่ เกี่ยวกับกรณีไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษาต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

ปัญหาในเรื่องต่างๆ ไป ที่อยากให้ทางคณะพิจารณา	ความถี่
1. ช่วยเรื่องการพูดซ้ำทำให้เข้าใจมากขึ้น	1
2. มอบอาจารย์ประจำสอนเพิ่มเติม สรุปลงในวิชาที่เป็นของอาจารย์พิเศษ	1
3.อยากให้อาจารย์ช่วยทำชีตสรุปให้ไวกว่านี้หน่อยเพราะไม่รู้จะเริ่มอ่านจากจุดไหนและอยากให้อาจารย์สอนให้เร็วกว่านี้เนื่องจากกลัวเรียนไม่ทัน	1

สรุป

ข้อคิดเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่ในเรื่องที่กรณีมีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษาต้องการให้คณะช่วยเหลือในเรื่อง อยากได้เทคนิคใหม่ ๆ ในการจดจำการอ่านหนังสือและปัญหาในเรื่องต่างๆ ไป ที่อยากให้ทางคณะพิจารณา คือ การสรุปรายวิชาให้มีความรวดเร็วขึ้นและวิชาที่นักศึกษาคณะนิติศาสตร์มีปัญหาคือได้แก่วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน ร้อยละ 25 ในระดับการเรียนปานกลาง ร้อยละ 67 และมีเพียงร้อยละ 8 เท่านั้น ที่มีผลการเรียนในระดับดี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคทางการเรียนของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลเบื้องต้น เช่น เพศ ช่วงเฉลี่ยรวมจากโรงเรียนเดิม โรงเรียนเดิมที่สังกัด ที่พักอาศัย กู้กองทุนหรือไม่ เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์และแนวโน้มของนักศึกษาที่จะย้ายคณะ ปัญหาและอุปสรรค 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษาประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ภาพรวมการวิเคราะห์ข้อมูล

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน เป็นเพศชาย 16 คน คิดเป็นร้อยละ 68 เพศหญิง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย เมื่อจำแนกจากช่วงเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าเรียนวิทยาลัย ผลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาที่เรียนอ่อน (เกรด 1.00 – 1.99) คิดเป็นร้อยละ 12.5 นักศึกษาที่เรียนปานกลาง (เกรด 2.00 – 2.99) คิดเป็นร้อยละ 45.8 และนักศึกษาเรียนดี (เกรด 3.00 ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 41.7

ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนคณะนิติศาสตร์ นักศึกษาให้ความเห็นว่าเลือกเรียนเองเป็นอันดับแรกคิดเป็นร้อยละ 75 ผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำคิดเป็นร้อยละ 8.3 ส่วนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 16.7 นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กู้กองทุนเพื่อการศึกษา ร้อยละ 66.7 และกู้ ร้อยละ 33.3 พื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์จากโรงเรียนเดิมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างอ่อนส่วนน้อยเพียงร้อยละ 8.3 และ 12.5 เท่านั้นที่อยู่ในระดับดี แสดงว่านักศึกษานิติศาสตร์ พื้นฐานในสองวิชาดังกล่าวไม่ดี และผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่านักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชาบางวิชาที่เรียนยากเกินไปเป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จาก การแสดงความคิดเห็น กับคำถามปลายเปิด ที่ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ในเรื่องปัญหาที่เป็นอุปสรรคกับผลการเรียน

ปัญหาในเรื่องการย้ายคณะ นักศึกษาส่วนมากมีแนวโน้มไม่ย้ายคณะ ร้อยละ 91.7 และที่คาดว่าจะย้ายคณะเพียงร้อยละ 4.2 ส่งผลถึงความพึงพอใจในผลการเรียนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่นักศึกษามีความพึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 45.8 ความพึงพอใจมาก ร้อยละ 33.3 และไม่พึงพอใจ ร้อยละ 20.8

จากผลการสำรวจจะเห็นว่าส่วนใหญ่นักศึกษาพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมาอยู่ในระดับดี เห็นได้จากผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายซึ่งนักศึกษา มีผลการเรียนดี (A,B+) ร้อยละ 45.8 (B,C+) ร้อยละ 29.2 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (C) ร้อยละ 12.5 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ

(D+,D+F) ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ ในส่วนวิชากฎหมายแพ่ง :หลักทั่วไป จากผลการสำรวจนักศึกษามีผลการเรียนดีและผลการเรียนอ่อน (A,B+,D,D+) ร้อยละ 29.2 และนักศึกษามีผลการเรียนระดับค่อนข้างดี (B,C+) ร้อยละ 37.5 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (C) ร้อยละ 4.2 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (D+,D) ร้อยละ 29.2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีผลการเรียนดีเป็นส่วนใหญ่ซึ่งสอดคล้องกับความพึงพอใจในการเรียน จนเป็นเหตุให้ไม่ตัดสินใจย้ายคณะในภาคเรียนที่ 1

ตอนที่ 2 สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น กับผลการเรียนที่ได้รับ

นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนสังกัด รัฐบาล และเอกชน ไม่ส่งผลต่อ ผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ไม่ส่งผล ต่อผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

นักศึกษาที่กู้กองทุน ไม่กู้กองทุนเพื่อการศึกษา ไม่ส่งผล ต่อผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรายด้าน ดังต่อไปนี้

จากข้อมูล ภาพรวมด้านปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่ไม่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ แต่เมื่อศึกษาข้อคำถามเป็นรายข้อ พบว่ามีนักศึกษาบางกลุ่ม เช่น นักศึกษากลุ่มเรียนอ่อน มักจะพบปัญหาบางเรื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอวิเคราะห์จากการหาค่าสถิติและสรุปผลพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม สรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านตัวนักศึกษา

3.1.1 การรับรู้ความสามารถ พบว่าไม่ว่านักศึกษากลุ่มเรียนปานกลางและกลุ่มเรียนอ่อนมีความเห็นเหมือนกันคือ คิดว่าเนื้อหาวิชาบางวิชาที่เรียนยากเกินไป ร้อยละ 50 และ 50 ตามลำดับ แต่กลุ่มเรียนดี มีความกังวลในเรื่องการอ่านหนังสือไม่ค่อยเข้าใจวิชาที่เรียนร้อยละ 16.6 เรียนไม่ทันเพื่อนร้อยละ 25 ซึ่งกลุ่มเรียนอ่อน ไม่มีความพยายามอ่านหนังสือหรืออ่านหนังสือน้อยร้อยละ 50 ความมุ่งมั่นที่จะเรียนและชอบที่จะเรียนและชอบที่จะเรียนมีอยู่บ้าง

3.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าทั้งนักศึกษากลุ่มเรียนดีเรียนอ่อนส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าตนเองในเรื่อง กระตือรือร้นอย่างมากที่ศึกษาอยู่ ร้อยละ 50 และนักศึกษาเรียนอ่อนเห็นว่าตนเองมีการทุ่มเทในการอ่านหนังสือมาก ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 50 กลุ่มเรียนอ่อนยังคงขาดเรียนมากที่สุด ร้อยละ 50 ส่วนกลุ่มเรียนดี และจะไม่ทบทวนเฉพาะช่วงสอบ ร้อยละ 50 นักศึกษากลุ่มเรียนอ่อนมีสมาธิในการเรียนบ้าง

ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นเช่นเดียวกันว่าตนเองมุ่งทำการสอบอย่างเต็มที่จนสุดความสามารถและพยายามอย่างเต็มที่แล้วแม้เป็นวิชาที่ไม่ชอบ ขณะที่ผู้สอนบรรยายนักศึกษาจะถามผู้สอนทันทีเมื่อสงสัยและ

ทุกกลุ่มมีความเห็นเหมือนกันว่าในการเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย สามารถปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง

3.2 ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่ากลุ่มเรียนอ่อนเห็นว่าผู้ปกครองไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ถึงร้อยละ 50 ตรงกันข้ามกลุ่มเรียนดี นักศึกษาสามารถปรึกษาทุกเรื่องกับผู้ปกครองถึงร้อยละ 91.5 เฉพาะกลุ่มเรียนดีเท่านั้นที่เห็นว่าสมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่นถึงร้อยละ 75 นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นเหมือนกันเห็นว่าบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา

นักศึกษากลุ่มเรียนดีมีความรู้สึกดีกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มเรียนอ่อน เช่นเชื่อว่าสมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักศึกษามากและใช้เวลาอยู่กับครอบครัวถึงร้อยละ 75

อีกทั้งยังพบว่ากลุ่มเรียนอ่อนไม่สนใจสมาชิกในครอบครัวระดับปานกลาง และไม่ช่วยเหลือครอบครัวทำงานบ้านอย่างยิ่ง

3.3 ด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัย

3.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษาเรียนดีและเรียนอ่อน มีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน การว่ากล่าวตักเตือนนักศึกษาที่ขาดเรียนและสาเหตุที่นักศึกษามาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นจำ รวมถึงการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำงานในชั้นเรียนอย่างเต็มความสามารถ ให้ความเห็นด้วยเป็นอย่างดี ผู้สอนให้ความสำคัญกับตนเองอย่างมาก กลุ่มเรียนดีเห็นว่าตนเองสามารถปรึกษาอาจารย์และผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง น้อยกว่าทุกกลุ่มร้อยละ 33 และไม่ค่อยมั่นใจในความยุติธรรมของอาจารย์ในการให้คะแนนสอบอย่างเท่าเทียม

3.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน พบว่านักศึกษากลุ่มเรียนปานกลางมีสัมพันธภาพกับเพื่อนน้อยกว่ากลุ่มอื่นไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้หรือเรื่องส่วนตัว เช่น เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของตนเองน้อยที่สุด ไม่ค่อยจับกลุ่มติวหนังสือกับเพื่อน กลุ่มเรียนปานกลางไม่ค่อยเข้าสังคมกับเพื่อน เมื่อไม่สบายใจมักแก้ไขด้วยตนเอง หรือเวลามีปัญหาในกลุ่มเรียนปานกลางไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือ

แต่อย่างไรก็ตาม การโคตรเรียนของเพื่อนหรือตนเองไม่เกี่ยวกับทั้ง 3กลุ่มเลยไม่ว่าจะมาจากกรเป็นคนชักชวนหรือถูกชักชวนก็ตาม

ตอนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน ไม่ชอบอ่านหนังสือและอยากได้เทคนิคใหม่ ๆ ในการจดจำการอ่านหนังสือหรือเปลี่ยนเป็นวิธีอื่น ๆ เช่น การฟังแทนการอ่าน ๆ

ตอนที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาทั่วไป ที่อยากให้เกิดพิจารณา ดังนี้

1. ช่วยเรื่องการพูดซ้ำทำให้เข้าใจมากขึ้น
2. มอบอาจารย์ประจำสอนเพิ่มเติม สรุปในวิชาที่เป็นของอาจารย์พิเศษ

3. อยากให้ช่วยทำชีสสรุปให้ไวกว่านี้เพราะไม่รู้จะเริ่มอ่านจากจุดไหนและอยากให้สอนให้เร็วกว่านี้เนื่องจากกลัวเรียนไม่ทัน

อภิปรายผล จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาพบว่าจำนวนนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 ในแต่ละปีการศึกษานั้นมีจำนวนลดลงเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่แรกเข้ามาในชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นอัตราค่อนข้างมาก ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยศึกษาว่าปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ ซึ่งสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านตัวนักศึกษาได้แก่การรับรู้ความสามารถมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปานกลาง ที่ค่า 3.30 แรงจูงใจไฟลัมฤทธิ์ มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปานกลาง ที่ค่า 3.41 ส่วนปัจจัยครอบครัวมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปานกลาง ที่ค่า 3.38 ส่วนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาลัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปานกลาง ที่ค่า 3.74 และ 3.08 จากสภาพปัญหาที่นักศึกษาในชั้นปีที่ 2 ในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนลดลงจากที่แรกเข้ามาในชั้นปีที่ 1 นั้น ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งปรากฏในรายงานการวิจัยเรื่องวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ของ รศ. พินิจ ทิพย์มณี รวมทั้งจากการสอบถามคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชนก็จะมีปัญหาในลักษณะดังกล่าวเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.ด้านผู้สอน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดทำเอกสารประกอบการสอนที่มีเนื้อหาอ่านแล้วเข้าใจง่าย เนื่องจากนักศึกษาส่วนหนึ่งเห็นว่าเนื้อหาของกฎหมายนั้นเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากเพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ดังนั้นเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนจึงควรอ่านแล้วเข้าใจง่ายและมีเนื้อหาที่กระชับ ไม่สั้นหรือยาวเกินไป เนื่องจากเนื้อหาของวิชากฎหมายในแต่ละวิชามีค่อนข้างมาก และให้เทคนิคต่าง ๆ ในการเรียน การอ่าน และการท่องจำบทให้แก่นักศึกษา

2.ด้านพฤติกรรมกรเรียน จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนที่ดี มีผลมาจากพฤติกรรมเรียนสม่ำเสมอ เช่น มีอุปกรณ์การเรียนครบไม่ว่าจะเป็นตำราเรียน สมุดเล็คเชอร์ การเข้าห้องตรงเวลา ตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนและจดคำบรรยายอย่างตั้งใจ รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยมีการอ่านและเตรียมตัวสอบเป็นอย่างดี มีการทำในสิ่งต่าง ๆ จนคิดเป็นนิสัยของการเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นแนวทางการเรียนที่นักศึกษาเอาเยี่ยงอย่าง

3.ด้านแรงจูงใจในการเรียน ถือว่าเป็นสิ่งที่กระตุ้นและเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ทางคณะนิติศาสตร์มีการจัดสัมมนาเชิญผู้ที่ประสบความสำเร็จมาพูดเป็นแนวทางอาชีพหรือแนวทางการเรียนที่ถูกต้อง

4. วิชานิติศาสตร์ เป็นวิชาที่มีการปฏิบัติ ควรจะฝึกให้มีประสบการณ์นอกห้องเรียนบ้างทำให้นักศึกษามีเป้าหมายในการเรียนว่าเรียนแล้วจะเป็นอะไรและเรียนแล้วดีอย่างไร โดยจัดให้มีการออกไปดูงานศาล อัยการ ทนายความ ฯลฯ

5. ครอบครั้ว วิทยาลัยเพื่อน ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นส่วนช่วยเสริมการเรียนให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ครอบครั้ว คนใกล้ชิดจะต้องเป็นแบบอย่างและเป็นที่พักพิงของนักศึกษาได้เป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาประสบความสำเร็จได้

6. จากผลการวิจัยแนวโน้มการย้ายคณะ พบว่าประเด็นที่เป็นจุดเปลี่ยนให้นักศึกษาตัดสินใจย้ายคณะที่สำคัญมาจากเกรดเฉลี่ยรวม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะศึกษาวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละวิชาอาจทำให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

- กมล สุดประเสริฐ. (2520). **คุณภาพการศึกษา**, กรุงเทพฯ: วิทยาจารย์.
- กาญจนา ภาสุรพันธ์. (2531). **ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8. ปริญญานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต.**
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ขจร เหล็กเพชร. (2522). **การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.**
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์. (2550). **คู่มือหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 4 ปี.** นนทบุรี:
วิทยาลัยราชพฤกษ์ (อัคราเนนา).
- คณิง ฉายไชย. (2552). **ครูของคนดีก้าว่างของความหมาย...ความซื่อสัตย์และหน้าที่,** กรุงเทพฯ:
ม.ป.ท.
- ฉลอง ภรณ์รัตน์. (2521). **จิตวิทยาสังคม**, กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.
- จิตติพัฒน์ สงบกาย. (2533). **ผลการกำกับตนเองต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.**
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). **วิชาพฤติกรรมกรรมการสอนประถมศึกษาหน่วยที่ 6-10,**
กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พันนิพัลลิจซึ่ง.
- นิพนธ์ วรรณเดช. **สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์และ นักศึกษา. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:**
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ:**
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529). การแนะแนวและการใช้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา, กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พระอดิศักดิ์ ขางศิสาร. ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการรัชดา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงสร้อย วรกุล. (2522). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขา จิตวิทยาการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2543). รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับ บัณฑิตศึกษา, กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ภัทราพรรณ สุขประชา. (2540). ผลของการประเมินผลงานของนักเรียนโดยตนเอง และโดยครูที่มีต่อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยศึกษาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับ เดียวกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2521). สาเหตุของการสอบตกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขามัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัชณี ใฝ่ฟ้า. (2546). ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลปภาคกลาง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2542). ปฏิบัติการศึกษไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- ลดภาพร บุญฤทธิ์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ชีวิตนักศึกษากับเจตคติ ในวิชาชีพของ บัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดม. กรุงเทพฯ: ภาควิชา อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ต้นศิริ. (2539, มกราคม – เมษายน). จะจัดระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างไร. วารสารศึกษาศาสตร์

ปริทัศน์ 11(1): 10-11.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2536). **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ**, กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

ศุภมาส ทองใส. (2535). **การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนนอกระบบโรงเรียน ประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สนธยา เขมวรัตน์. (2542). **ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี**, กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สนธยา เขมวรัตน์. (2542). **ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร**. ปริญญาบัตรศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมสุข ชีระพิจิตร. (ม.ป.ป.). **วิชาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร: พรินทวนกราฟฟิค.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2525). **แนวคิดและวิธีการเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สุนทร สุธงหล่อ. (2542). **คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต**. ปริญญาบัตรศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุปราณี สนธิรัตน์. (2548). **วิธีการเพิ่มสมรรถภาพในการเรียน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภมาส ทองใส. (2535). **การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนนอกระบบโรงเรียน ประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). **จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวดิษฐ์ จตุพร. (2547). **จิตวิทยาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). **จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่**. กรุงเทพฯ: โอเดียน สโตร์.
- อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษคติและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา ประไพตระกูล. (2539). **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**, กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533). **ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุ้นดา นพคุณ. (2523). **การศึกษานอกระบบโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารภาษาอังกฤษ

- Knowles, M.S. (1975). **Self-directed Learning: A Guide for Lerner and Teachers**. Chicago: Association.

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1

คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยราชพฤกษ์

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงข้อเดียว และกรอกรายละเอียดของข้อคำถาม (ข้อมูลนี้เป็นความลับนักศึกษาโปรดระบุนามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น / พื้นฐานทั่วไป

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. ช่วงเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ได้ก่อนเข้าวิทยาลัยราชพฤกษ์

1. ต่ำกว่า 1.00-1.99 2. 2.00-2.99 3. 3.00 ขึ้นไป

3. โรงเรียนเดิมสังกัด

1. โรงเรียนรัฐบาล 2. โรงเรียนเอกชน

4. พื้นฐานความรู้เดิมในวิชาภาษาอังกฤษ

1. ดี 2. ปานกลาง 3. ค่อนข้างอ่อน

5. พื้นฐานความรู้เดิมในวิชาคณิตศาสตร์

1. ดี 2. ปานกลาง 3. ค่อนข้างอ่อน

6. ภูมิลำเนาเดิม

1. กรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล 2. ต่างจังหวัด

7. ที่พักอาศัยปัจจุบัน

1. บ้านและพ่อแม่ 2. บ้านญาติ 3. บ้านเพื่อน
 4.เช่าหอพัก/ อพาทเมนต์ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. นักศึกษาได้กู้เงินจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือไม่

1. กู้ 2. ไม่กู้
 3. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9. เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์

1. ผู้ปกครองแนะนำ 2. เรียนตามเพื่อน
 3. เลือกเรียนเอง 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

10. นักศึกษาได้ประกอบอาชีพระหว่างเรียน หรือไม่

1. ประกอบอาชีพ 3. ไม่ประกอบอาชีพ
 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. นักศึกษาไม่เข้าใจวิชาที่เรียน					
3. นักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป					
4. นักศึกษามักจะเรียนไม่ทันเพื่อน					
5. นักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร					
6. นักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้น					
7. นักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน					
8. นักศึกษาชอบวิชาที่เรียนมากแต่ทำคะแนนได้ไม่ดี					
1.2 แรงจูงใจในการเรียน					
9. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่					
10. นักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ					
11. นักศึกษาทุ่มเทอ่านหนังสือเพื่อให้คะแนนดี					
12. นักศึกษาเข้าสอบหรือทดสอบทุกครั้งจนสุด ความสามารถ					
13. นักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้ คะแนนดี					
14. นักเรียนมีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง					
15. นักศึกษาชอบทบทวนบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ					
16. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาคงถามผู้สอนทันที					
17. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
18. การสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวในการสอบ น้อย					
2. ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว (สัมพันธภาพในครอบครัว)					
19. ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา					
20. ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของนักศึกษา					
21. นักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกอย่างกับผู้ปกครอง					
22. นักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว					
23. นักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
24. สมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ					
25. สมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักศึกษา					
26. เมื่อมีเวลาว่างนักศึกษายอมใช้เวลาอยู่กับครอบครัว					
27. สมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความเห็นของกันและกัน					
28. บิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา					
3. ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย					
3.1 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน)					
29. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
30. ผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
31. ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน					
32. ผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน					
33. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน					
34. ผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นประจำ					
35. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานในชั้นเรียนอย่างเต็มความสามารถ					
36. นักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนนสอบอย่างเท่าเทียม					
37. ผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา					
38. นักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง					
3.2 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน)					
39. นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือทบทวนบทเรียนด้วย					
40. เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
41. เพื่อนๆ และนักศึกษายอมจับกลุ่มติวหนังสือกัน					
42. ทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษายอมมีเพื่อนคอยให้กำลังใจ					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
43. เพื่อนมักจะชวนนักศึกษาขาดเรียนเสมอ					
44. นักศึกษามักจะชวนเพื่อนขาดเรียนเสมอ					
45. เวล่านักศึกษาขาดเรียนเพื่อน ๆ จะแสดงความห่วงใย					
46. เมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้ นักศึกษาจะเข้าไปช่วย แนะนำทันที					
47. เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียน

กรณีที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษามีเหตุผลและต้องการให้คณะช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

กรณีที่ไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษาต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

หากนักศึกษามีแนวโน้มในการย้ายคณะ หรือมีปัญหาในด้านการเรียนหรือปัญหาอื่นๆ ต้องการมีส่วนร่วมในการให้
สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ กรุณาเขียนชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์เพื่อติดต่อกลับ

.....

.....

ชื่อ

หมายเลขโทรศัพท์.....